

ZEVENDE HOOFDSTUK

EXODUS

De Leer van de Naastenliefde

7255. Omdat het goede de hemel bij de mens maakt en het boze de hel bij hem, moet men in elk geval weten wat het goede en wat het boze is; eerder is gezegd dat datgene het goede is wat van de liefde tot de Heer en van de liefde jegens de naaste is; en dat datgene het boze is wat van de eigenliefde en van de wereldliefde is; daaruit volgt, dat men alleen uit de liefden weet wat het goede en wat het boze is.

7256. Alles in het heelal, dat volgens de Goddelijke orde is, heeft betrekking op het goede en het ware; en alle dingen in het heelal die tegen de Goddelijke orde zijn, hebben betrekking op het boze en het valse; de oorzaak hiervan is dat het goede en het ware, die voortgaan van het Goddelijke, de orde maken en wel dermate dat zij de orde zijn.

7257. Het goede dat van de liefde tot de Heer is, wordt het hemels goede genoemd; en het goede dat van de liefde jegens de naaste is, wordt het geestelijk goede genoemd; wat en hoe groot het verschil is tussen het hemels goede en dat van de liefde tot de Heer is en tussen het geestelijk goede dat van de liefde jegens de naaste is, moet in wat volgt worden gezegd.

7258. De leer van het hemels goede, dus die van de liefde tot de Heer is, is de omvangrijkste en tevens de meest verborgen; de leer echter van het geestelijk goede, die van de liefde jegens de naaste is, is eveneens omvangrijk en verborgen, maar minder dan de leer van het hemels goede, die van de liefde tot de Heer is.

Dat de leer van de naastenliefde omvangrijk is, kan daaruit vaststaan dat er niet een gelijke naastenliefde is bij de een als bij de ander en ook dat de een niet een gelijke naaste is als de ander.

7259. Omdat de leer van de naastenliefde zo omvangrijk was, onderscheidden de Ouden, bij wie de leer van de naastenliefde de leer zelf was van de Kerk, de liefde jegens de naaste in verscheidene klassen, die zij ook onderverdeelden en gaven zij aan de afzonderlijke klassen namen en leerden zij hoe de naastenliefde moest worden uitgeoefend jegens degenen die in de ene klasse waren en hoe die moet worden uitgeoefend jegens hen die in de ene klasse waren en hoe jegens hen die in een andere waren; en zo stelden zij de leer van de naastenliefde in orde op en de uitoefeningen van de naastenliefde, opdat zij, duidelijk onderscheiden, in het bereik van het verstand vielen.

7260. De namen die zij gaven aan hen jegens wie zij de naastenliefde dienden uit te oefenen, waren er verscheidenen; sommigen noemden zij blinden, anderen lammen of kreupelen, weer anderen armen en verder ellendigen en verslagenen, sommigen wezen en weduwen; in het algemeen noemden zij hen hongerigen aan wie zij te eten zouden geven, dorstigen aan wie zij te drinken zouden geven, vreemdelingen die zij zouden opnemen, naakten die zij zouden kleden, zieken die zij zouden bezoeken en degenen in de kerkers tot wie zij zouden komen; zie de nrs. 4954 tot 4959.

7261. Deze namen werden uit de hemel gegeven aan de Ouden die van de Kerk waren en onder hen die zo werden genoemd, verstonden zij degenen die geestelijk zodanig waren; hun

leer van de naastenliefde leerde wie het waren en hoedanig de naastenliefde jegens eenieder moest zijn.

7262. Vandaar komt het, dat diezelfde namen in het Woord voorkomen en diegenen betekenen die zodanig zijn in de geestelijke zin.

Het Woord in zich is niet anders dan de leer van de liefde tot de Heer en van de liefde jegens de naaste, zoals eveneens de Heer leert: ‘Gij zult de Heer uw God liefhebben uit uw ganse hart en in uw ganse ziel en in uw ganse gemoed; dit is het eerste en grote gebod; het tweede is daaraan gelijk: Gij zult uw naaste liefhebben zoals uzelf: in deze twee geboden hangen de Wet en de profeten’, (Mattheüs 22:35-38); de wet en de profeten zijn het gehele Woord.

7263. Dat diezelfde namen in het Woord voorkomen, komt omdat zij die in de uiterlijke erediensdienst waren, jegens zulke mensen die zo werden genoemd de naastenliefde zouden uitoefenen; en zij die in de innerlijke erediensdienst waren, jegens zulke mensen, geestelijk verstaan, dus dat de eenvoudigen het Woord eenvoudig zouden verstaan en doen en de wijzen wijs; en eveneens opdat de eenvoudigen door de uiterlijke dingen van de naastenliefde zouden worden ingewijd in de innerlijke dingen ervan.

EXODUS 7:1-29

1. *En Jehovah sprak tot Mozes: Zie Ik heb u gegeven tot god aan farao en Aharon, uw broeder, zal uw profeet zijn.*
2. *Gij zult spreken alles wat Ik u zal hebben geboden, en Aharon, uw broeder, zal tot farao spreken, en hij zende de zonen Israëls uit zijn land.*
3. *En Ik zal verharderen farao's hart, en Ik zal vermenigvuldigen Mijn tekenen en Mijn wonderen, in het land van Egypte.*
4. *En farao zal naar ulieden niet horen; en Ik zal Mijn hand geven in de Egyptenaren, en Ik zal uitleiden Mijn heiren, Mijn volk, de zonen Israëls, uit het land van Egypte, door grote gerichten.*
5. *En de Egyptenaren zullen bekennen dat Ik Jehovah ben, wanneer Ik Mijn hand over Egypte uitstrek en zal hebben uitgeleid de zonen Israëls uit het midden van hen.*
6. *En hij deed, Mozes en Aharon, gelijkewijs hun Jehovah geboden had, aldus deden zij.*
7. *En Mozes was een zoon van tachtig jaren en Aharon een zoon van drieëntachtig jaren, in hun spreken tot farao.*
8. *En Jehovah sprak tot Mozes en Aharon, door te zeggen:*
9. *Dat wanneer farao tot ulieden zal hebben gezegd, door te zeggen: Geeft voor ulieden een wonderteken; en gij zult tot Aharon zeggen: Neem uw stok en werp hem voor farao; hij zal zijn tot een waterslang.*
10. *En hij kwam, Mozes en Aharon, tot farao en zij deden aldus gelijk als Jehovah geboden had; en Aharon wierp zijn stok voor farao en voor zijn knechten; en hij werd tot een waterslang.*
11. *En farao riep ook de wijzen en de tovenaars en zij deden, ook zij, de magiërs van Egypte, met hun bezweringen aldus.*
12. *En zij wierpen eenieder zijn stok; en zij werden tot waterslangen; en Aharons stok verzwoeg hun stokken.*

13. *En farao's hart was verstokt en hij hoorde niet naar hen, gelijk als Jehovah gesproken had.*
14. *En Jehovah sprak tot Mozes: Verzwaard is het hart van farao; hij weigert het volk te zenden.*
15. *Ga tot farao in de morgenstond; zie, hij gaat uit tot de wateren; en stel u op tegen hem over aan de oever van de stroom en de stok die in een slang is verkeerd geweest, neem in uw hand.*
16. *En gij zult tot hem zeggen: Jehovah God der Hebreëen heeft mij tot u gezonden door te zeggen: Zend Mijn volk opdat zij Mij dienen in de woestijn; en zie, gij hebt niet gehoord tot nu toe.*
17. *Aldus sprak Jehovah: Hierin zult gij bekennen dat Ik Jehovah ben; zie, ik sla met de stok die in mijn hand is, op de wateren die in de rivier zijn en zij zullen worden verkeerd in bloed.*
18. *En de vis die in de rivier is, zal sterven en de rivier zal stinken; en de Egyptenaren zullen moeite hebben om de wateren uit de rivier te drinken.*
19. *En Jehovah sprak tot Mozes: Zeg tot Aharon: Neem uw stok en strek uw hand uit over de wateren van Egypte, over hun stromen, over hun rivieren en over hun poelen en over alle vergadering van hun wateren en zij zullen bloed zijn; en er zal bloed zijn in het gehele land van Egypte en in de houten en in de stenen.*
20. *En aldus deden Mozes en Aharon, gelijk als Jehovah geboden had; en hij hief de stok op; en hij sloeg de wateren die in de rivier waren, voor de ogen van farao en voor de ogen van zijn knechten; en alle wateren die in de rivier waren, werden in bloed verkeerd.*
21. *En de vis die in de rivier was, stierf; en de rivier stonk en de Egyptenaren konden het water uit de rivier niet drinken en er was bloed in het ganse land van Egypte.*
22. *En de magiërs van Egypte deden aldus met hun bezweringen; en het hart van farao was verstokt en hij hoorde niet naar hen, gelijk als Jehovah gesproken had.*
23. *En farao schouwde om en kwam tot zijn huis en hij zette zijn hart ook niet tot dit.*
24. *En alle Egyptenaren groeven rondom de rivier, wateren om te drinken, omdat zij uit de wateren van de rivier niet konden drinken.*
25. *En vervuld werden zeven dagen nadat Jehovah de rivier geslagen had.*
26. *En Jehovah sprak tot Mozes: Kom tot farao, en gij zult tot hem zeggen: Aldus zegt Jehovah: Zend Mijn volk en dat zij Mij dienen.*
27. *En indien gij weigert te zenden, zie, Ik zal aantasten uw gehele grens met vorsen.*
28. *En de rivier zal vorsen doen voortkruipen en zij zullen opklimmen en komen in uw huis en in de kamer van uw legerstede en op uw bed en in het huis van uw knechten en in uw volk en in uw bakovens en in uw baktroggen.*
29. *En in u en in uw volk en in al uw knechten, zullen de vorsen opklimmen.*

DE INHOUD

7264. In de innerlijke zin wordt in wat volgt gehandeld over de verwoesting en tenslotte over de verdoemenis van hen die in valsheden en boosheden zijn; het verloop van hun verwoesting wordt beschreven met de elf plagen die de Egyptenaren en hun land werden aangedaan.

7265. In dit hoofdstuk wordt in de innerlijke zin gehandeld over de drie eerste graden van de verwoesting: de eerste, dat bij hen louter begoochelingen aanvingen te regeren, waarvandaan de valsheden, wordt beschreven met de slang, waarin de stok van Aharon werd verkeerd; de tweede, dat de waarheden zelf bij hen valsheden werden en de valsheden waarheden, wordt

beschreven met het bloed waarin de wateren werden verkeerdt; de derde, dat zij uit de valsheden redeneerden tegen de waarheden en de goedheden die van de Kerk zijn, wordt beschreven met de vorsen uit de rivier.

DE INNERLIJKE ZIN

7266. vers 1-7.

En Jehovah sprak tot Mozes: Zie Ik heb u gegeven tot god aan farao en Aharon, uw broeder, zal uw profeet zijn.

Gij zult spreken alles wat Ik u zal hebben geboden, en Aharon, uw broeder, zal tot farao spreken, en hij zende de zonen Israëls uit zijn land.

En Ik zal verharden farao's hart, en Ik zal vermenigvuldigen Mijn tekenen en Mijn wonderen, in het land van Egypte.

En farao zal naar ulieden niet horen; en Ik zal Mijn hand geven in de Egyptenaren, en Ik zal uitleiden Mijn heiren, Mijn volk, de zonen Israëls, uit het land van Egypte, door grote gerichtten.

En de Egyptenaren zullen bekennen dat Ik Jehovah ben, wanneer Ik Mijn hand over Egypte uitstrek en zal hebben uitgeleid de zonen Israëls uit het midden van hen.

En hij deed, Mozes en Aharon, gelijkerwijs hun Jehovah geboden had, aldus deden zij.

En Mozes was een zoon van tachtig jaren en Aharon een zoon van drieëntachtig jaren, in hun spreken tot farao.

En Jehovah sprak tot Mozes, betekent het onderricht; zie, Ik heb u gegeven tot god aan farao, betekent de Goddelijke Wet en haar macht over hen die in valsheden zijn; en Aharon, uw broeder, zal uw profeet zijn, betekent de leer daaruit; gij zult spreken alles wat Ik u zal hebben geboden, betekent de opneming van de Goddelijke invloeiing en de vergemeenschapping; en Aharon, uw broeder, zal tot farao spreken, betekent de opneming van de invloeiing daaruit en de vergemeenschapping met degenen die in valsheden zijn; en hij zende de zonen Israëls, betekent opdat zij terugtreden van het bestoken; en Ik zal verharden farao's hart, betekent de halsstarrigheid van de zijde van het boze en valse; en Ik zal vermenigvuldigen Mijn tekenen en Mijn wonderen, betekent de waarschuwingen van elk geslacht en ook dat niets zal ontbreken; in het land van Egypte, betekent waar diegenen zijn die belagen; en farao zal naar ulieden niet horen, betekent dat zij die in valsheden zijn, niet zullen opnemen; en Ik zal Mijn hand geven in de Egyptenaren, betekent dat zij dus door de Goddelijke macht zullen worden aangedreven; en Ik zal uitleiden Mijn heir, Mijn volk, de zonen Israëls, betekent dat diegenen moeten worden bevrijd die in goedheden en waarheden zijn; uit het land van Egypte, betekent van de bestokingen; door grote gerichtten, betekent volgens de wetten van de orde; en de Egyptenaren zullen bekennen dat Ik Jehovah ben, betekent dat zij vrees voor het Goddelijke zullen hebben; wanneer Ik Mijn hand over de Egyptenaren uitstrek, betekent dat zij de Goddelijke macht in henzelf bemerken; en zal hebben uitgeleid de zonen Israëls uit het midden van hen, betekent, en wanneer zij zullen zien dat diegenen bevrijd worden die van de geestelijke Kerk zijn; en hij deed, Mozes en Aharon, zoals Jehovah geboden had, aldus deden zij, betekent dat de dingen die waren gezegd, ook hebben plaatsgevonden; en Mozes was een zoon van tachtig jaren, betekent de staat en de hoedanigheid van de Wet uit het Goddelijke; en Aharon een zoon van drieëntachtig jaren, betekent de staat en de hoedanigheid van de Leer; in hun spreken tot farao, betekent toen die dingen bevolen waren.

7267. En Jehovah sprak tot Mozes; dat dit het onderricht betekent, hier hoe moest worden verdergegaan met betrekking tot hen die in valsheden zijn en belagen, staat vast uit de betekenis van Jehovah sprak, namelijk het onderricht, nr. 7186.

7268. Zie, Ik heb u gegeven tot god aan farao; dat dit de Goddelijke Wet betekent en haar macht over hen die in valsheden zijn, staat vast uit de betekenis van u geven tot god, namelijk het Goddelijk Ware, of wat hetzelfde is, de Goddelijke Wet en eveneens de macht ervan; in het Woord immers wordt, waar over het ware wordt gehandeld en eveneens over de macht van het ware, wordt gezegd God, maar waar over het goede wordt gehandeld, wordt gezegd Jehovah; zie de nrs. 300, 2586, 2769, 2807, 2822, 3910, 3921, 4287, 4295, 4402, 7010; en uit de uitbeelding van farao, namelijk degenen die in valsheden zijn en bestoken, waarover de nrs. 6651, 6679, 6683.

Wat de betekenis van ‘God’ verder betreft, moet men weten dat God in de hoogste zin het Goddelijke is dat bóven de hemelen is; maar God in de innerlijke zin is het Goddelijke dat ín de hemelen is; het Goddelijke dat boven de hemelen is, is het Goddelijk Goede en het Goddelijke in de hemelen is het Goddelijk Ware; uit het Goddelijk Goede immers gaat het Goddelijk Ware voort en maakt de hemel en rangschikt die; want datgene wat eigenlijk de hemel wordt genoemd, is niets anders dan het Goddelijke daar gevormd, want de engelen die in de hemel zijn, zijn de opnemende menselijke vormen van het Goddelijk en stellen de algemene vorm samen, welke die van de mens is; en omdat het het Goddelijk Ware in de hemelen is, dat in het Woord van het Oude Testament wordt verstaan onder God, is het daarvandaan dat in de oorspronkelijke taal God wordt genoemd Elohim in het meervoud; en eveneens de engelen die in de hemelen zijn, omdat zij de ontvangers van het Goddelijk Ware zijn, goden worden genoemd, zoals bij David: *‘Wie in de hemel zal zich met Jehovah vergelijken, zal met Jehovah worden gelijkgesteld onder de zonen der goden’*, (Psalm 89:7-9); bij dezelfde: *‘Geeft Jehovah, gij zonen der goden, geeft Jehovah heerlijkheid en sterkte’*, (Psalm 29:1); bij dezelfde: *‘Ik heb gezegd: Gij zijt goden en zonen des Allerhoogsten gij allen’*, (Psalm 82:6).

Bij Johannes: *‘Jezus sprak: Is er niet geschreven in uw Wet: Ik heb gezegd: Gij zijt goden; zo heeft zij diegenen goden genoemd tot wie het Woord geschied is’*, (Johannes 10:34,35); en verder in de plaatsen waar de Heer wordt genoemd *God der goden en Heer der heren’*, (Genesis 46:2,3; Deuteronomium 10:17; Numeri 16:22; Daniël 11:36; Psalm 136:2,3).

Hieruit kan men zien, in welke zin Mozes god wordt genoemd, hier god voor farao en god voor Aharon, (Exodus 4:16), namelijk omdat Mozes de Goddelijke Wet uitbeeldde, die het Goddelijk Ware is en het Woord wordt genoemd; vandaar komt het eveneens dat Aharon hier zijn profeet wordt genoemd en in de eerdere plaats zijn mond, dat wil zeggen, hij die op een aan het verstand evenredige wijze het Goddelijk Ware uitspreekt dat rechtstreeks van de Heer voortgaat en dat alle verstand te boven gaat; en omdat een profeet diegene is die het Goddelijk Ware leert en uitspreekt op een aan het verstand aangepaste evenredige wijze, is de profeet eveneens de leer van de Kerk, waarover hierna wordt gehandeld.

7269. En Aharon, uw broeder, zal uw profeet zijn; dat dit de leer daaruit betekent, staat vast uit de betekenis van de profeet, namelijk het ware van de leer, dus de leer vanuit het Woord, nr. 2534; dat Aharon de leer van de Kerk uitbeeldt, of de leer van het goede en het ware, die vanuit het Woord is, zie de nrs. 6998, 7009, 7089; omdat de profeet de leer betekent, betekent hij in beperkte zin degene die onderwijst of leert, volgens de dingen die eerder in nr. 7268 aan het einde zijn gezegd.

7270. Gij zult spreken alles wat Ik u zal hebben geboden; dat dit de opneming van de Goddelijke invloeiing en de vergemeenschapping betekent – en Aharon, uw broeder, zal tot

farao spreken: dat dit de opneming van de invloeiing daaruit betekent en de vergemeenschapping met hen die in valsheden zijn – staat vast uit de uitbeelding van Mozes, die zal spreken, namelijk het Goddelijk Ware; en uit de uitbeelding van Aharon, dus de leer daaruit, nr. 7089; uit de betekenis van spreken, namelijk de invloeiing en de opneming ervan, nr. 5797; en uit de betekenis van gebieden, dus ook de invloeiing, nrs. 5486, 5732; hier de opneming van de invloeiing.

Hieruit blijkt, dat met spreken de indirecte invloeiing van het Goddelijk Ware in de leer wordt aangeduid, dat wil zeggen, bij hem die leert, want er wordt verstaan dat Mozes, die het Goddelijk Ware is, dat wat Jehovah zou gebieden spreken zou tot Aharon, die de leer is of degene die leert, dus tot hem die zou vergemeenschappen; en dat met gebieden wordt aangeduid de rechtstreekse Goddelijke invloeiing in de Goddelijke Wet, die door Mozes wordt uitgebeeld.

Hoe deze dingen moeten worden verstaan, kan vaststaan uit wat eerder in de nrs. 7009, 7010 is gezegd, namelijk dat Mozes het ware uitbeeldt dat rechtstreeks van het Goddelijke voortgaat en dat Aharon het ware uitbeeldt dat indirect voortgaat.

Wie niet weet hoe het gesteld is met de orde in de opeenvolgende dingen, kan ook niet weten hoe het gesteld is met de invloeiing, daarom moet dat in het kort worden gezegd: het ware dat rechtstreeks van de Heer voortgaat, kan, omdat dit uit het oneindige Goddelijke Zelf is, op geen enkele wijze worden opgenomen door enige levende substantie die eindig is, dus niet door enige engel; en daarom had de Heer opeenvolgende dingen geschapen waardoor als middelen het rechtstreekse voortgaande Goddelijk Ware kon worden vergemeenschap; maar het eerste uit dit opeenvolgende is nog te vol van het Goddelijke dan dat het opgenomen kan worden door enige levende substantie die eindig is, dus door enige engel; daarom heeft de Heer nog een navolgende geschapen waardoor het rechtsreeks voortgaande Goddelijk Ware enigermate opneembaar zou zijn: dit navolgende is het Goddelijk Ware, dat in de hemel is; beide eerste zijn boven de hemelen en zijn als het ware gordels, stralend door het vlammeende, en die de Zon omgeven, die de Heer is; zodanig is de opeenvolgende orde tot aan de hemel toe die de Heer het naast is, dus de derde hemel, waar diegenen zijn die Onschulden en Wijzen zijn; van daar is er een voortzetting achtereenvolgens tot aan de laatste hemel en van de laatste hemel tot aan het zinlijke en lichamelijke van de mens, dat het allerlaatst de invloeiing opneemt.

Hieruit staat vast dat er voortdurende opeenvolgingen zijn vanaf het Eerste, dat wil zeggen, van de Heer, tot aan de laatsten, die bij de mens zijn, ja zelfs tot de laatsten die in de natuur zijn; de laatsten die bij de mens zijn, zijn evenals die in de natuur, betrekkelijk genomen traag en vandaar koud en het zijn betrekkelijk algemene dingen en vandaar duister; daaruit blijkt ook dat er door die opeenvolgingen een doorlopend verband is van alle dingen met het Eerste Zijn; volgens die opeenvolgingen gedraagt zich de invloeiing; want het Goddelijk Ware dat rechtstreeks voortgaat van het Goddelijk Goede, vloeit achtereenvolgens in; en onderweg of rondom elk nieuw daarop volgende wordt het algemener, dus grover en duisterder en wordt langzamer en dus trager en kouder.

Daaruit is het duidelijk, hoedanig de Goddelijke orde van de opeenvolgende dingen is en vandaar van de invloeiingen.

Maar men moet terdege weten, dat het Goddelijk Ware dat invloeit in de derde hemel, die de Heer het naast is, ook tegelijkertijd zonder opeenvolgende reeks invloeit tot in de laatsten van de orde en van daaruit het Eerste rechtstreeks ook alle en de afzonderlijke dingen regeert en daarin voorziet; daardoor worden de opeenvolgende dingen in hun orde en verband samengehouden.

Dat dit zo is, kan ook enigermate vaststaan uit deze regel, die ook aan de geleerden in de wereld niet onbekend is, en wel dat er slechts één enige substantie is die substantie is en dat de overige samenstellingen daaruit zijn en dat in die samenstellingen die enige substantie

regeert, niet slechts als vorm, maar ook als niet-vorm, zoals in haar oorsprong; indien dit niet zo was, zou het samengestelde geenszins kunnen blijven bestaan en handelen; maar deze dingen zijn gezegd voor de inzichtsvolle mens.

7271. En hij zende de zonen Israëls; dat dit betekent opdat zij terugtreden van het belagen, staat vast uit de uitbeelding van farao, tot wie die dingen zouden worden gezegd, namelijk degenen die door valsheden bestoken, nrs. 7107, 7110, 7126, 7142; uit de betekenis van zenden, namelijk dat zij mogen terugtreden; en uit de uitbeelding van de zonen Israëls, namelijk zij die van de geestelijke Kerk zijn, nrs. 6462, 6637, 6862, 6868, 7035, 7062, 7198.

7272. En ik zal verharden farao's hart; dat dit de halsstarrigheid betekent van de zijde van het boze en het valse, staat vast uit de betekenis van verharden, namelijk de halsstarrigheid; dat het is van de zijde van het boze en valse, wordt aangeduid met het hart van farao; met het hart immers wordt in de echte zin het goede aangeduid dat van de hemelse liefde is, nrs. 3313, 3887, 3889; vandaar is het in de tegengestelde zin het helse boze; dat het het boze van het valse is, komt omdat door farao diegenen worden uitgebeeld die in het valse zijn.

Het boze van het valse is het boze dat zijn oorsprong ontleent aan de beginselen van het valse; zoals bijvoorbeeld, dat men zou worden geheiligd door uitwendige handelingen, zoals bij de Israëlieten en de Joden, door: de slachtoffers, wassingen, besprenkelen met bloed en dat men niet zou worden geheiligd door naastenliefde en geloof en dat men zo heilig was, hoewel men leefde in: haatgevoelens, wraaknemingen, plunderingen, wreedheden en soortgelijke boosheden; het zijn deze zaken die het boze van het valse worden genoemd, omdat zij de oorsprong aan de beginselen van het valse ontleen.

Nog een voorbeeld: hij die gelooft dat het geloof-alleen zaligt en dat de werken van de naastenliefde niets tot het heil toedoen; en verder eveneens hij die gelooft dat hij ook in het laatste uur van de dood wordt gezaligd, onverschillig hoedanig hij de gehele loop van zijn leven had geleefd en volgens die beginselen zonder enige naastenliefde leeft, in verachting van anderen, in vijandigheid en haat jegens al wie hem niet vereert, in wraakgierigheid, in de begeerte om anderen van hun goederen te beroven, in onbarmhartigheid, in geslepenheid, in listigheid; deze boosheden zijn eveneens de boosheden van het valse, omdat diegene zich uit het valse overreed, hetzij dat het geen kwaad kan, hetzij dat zij, als het al boosheden waren, toch worden afgewist, als hij maar vóór het uitblazen van de laatste adem uit schijnbaar vertrouwen de bemiddeling van de Heer zou belijden en de afwassing van de zonden door Zijn lijden aan het kruis.

Nog een ander voorbeeld: degenen die met een smeekbede tot overleden mensen gaan en als heiligen vereren en zo aanbidden, ook hun beelden; het boze van zo'n eredienst is het boze van het valse.

Degenen die het boze van het valse bedrijven, geloven allen dat dat het valse het ware is en dus dat het boze òf niet boos is, òf niet verdoemt.

Eender zij die geloven dat zonden door mensen kunnen worden vergeven; en verder zij die geloven dat zij in de hemel kunnen worden binnengeleid, onverschillig in welke zonden zij ook geweest zijn, dat wil zeggen, in onverschillig hoedanige geestelijke stank en rottingslucht.

In één woord, er zijn evenzovele boosheden van het valse als er valsheden van geloof en eredienst zijn.

Deze boosheden verdoemen, maar niet in die mate als de boosheden die hun oorsprong hebben vanuit het boze; dit kwaad uit de oorsprong van het kwaad zijn die welke oprijzen uit de begeerte van de zelfliefde en de wereldliefde.

7273. En Ik zal vermenigvuldigen Mijn tekenen en Mijn wonderen; dat dit de waarschuwingen van elk geslacht betekent en ook dat niets zal ontbreken, staat vast uit de betekenis van de tekenen en de wonderen, namelijk de bevestigingen van de waarheid, nrs. 3900, 6870, 7012; en eveneens de middelen van de Goddelijke macht, nr. 6910; hier de waarschuwingen, want zo zagen zij niet alleen dat zij in valsheden waren, maar zagen zij ook de Goddelijke macht en werden zij daardoor gewaarschuwd.

Dat er wordt gezegd dat degenen die in valsheden waren, waarschuwingen van elk geslacht ontvangen en ook dat niets zal ontbreken, komt omdat de verdoemenis van hen die in boosheden zijn, niet in één ogenblik plaatsvindt, wanneer zij in het andere leven komen, maar nadat zij eerst zijn bezocht, dat wil zeggen, onderzocht; de onderzoeken vinden plaats opdat zij zelf bemerken dat zij niets anders dan verdoemd kunnen worden, omdat zij niet anders hebben geleefd; en verder eveneens opdat de geesten en de engelen weten, dat zij zodanig zijn geweest; dus kunnen zij niet langer verontschuldigd worden door zichzelf, noch door anderen.

De orde volgens welke zij worden onderzocht, is de orde van het Goddelijk Ware, die zodanig is dat in het geheel niets ontbreekt.

De orde van het Goddelijk Ware, die er is voor de bozen die verdoemd worden, verschilt van de orde van het Goddelijk Ware, die er is voor de goeden die gezaligd worden; het verschil is dat de orde die er is voor de bozen die verdoemd worden, is van het Goddelijk Ware gescheiden van het Goddelijk Goede, dus van de barmhartigheid; de oorzaak ervan is dat zij het Goddelijk Goede niet hebben opgenomen en dus de barmhartigheid verworpen hebben; deze orde echter die er is voor de goeden die gezaligd worden, is van het Goddelijk Ware verbonden met het Goddelijk Goede, dus met de barmhartigheid en de oorzaak hiervan is dat zij het Goddelijk Goede hebben opgenomen, dus de barmhartigheid van de Heer.

Zoals de bozen bij graden volgens de orde worden onderzocht, zo worden zij eveneens gericht en verdoemd.

Daaruit kan men weten, dat waarschuwingen van elk geslacht plaatsvinden, opdat niets ontbreekt voordat zij tot de hel worden verdoemd.

Deze dingen zijn het, die eveneens worden aangeduid met de tekenen en wonderen die in Egypte zijn gedaan, voordat de eerstgeboorten werden uitgeblust en de Egyptenaren in de zee Suph vergingen; de zee Suph immers is de hel.

7274. In het land van Egypte; dat dit betekent waar diegenen zijn die belagen, staat vast uit de betekenis van het land van Egypte, namelijk waar diegenen zijn die in valsheden zijn en bestoken, nr. 7240.

7275. En farao zal naar ulieden niet horen; dat dit betekent dat zij die in valsheden zijn, niet zullen opnemen, staat vast uit wat eerder in nr. 7224 is gezegd, waar eendere woorden staan.

7276. En Ik zal Mijn hand geven in de Egyptenaren; dat dit betekent dat zij dus door de Goddelijke macht zullen worden aangedreven, staat vast uit de betekenis van de hand, namelijk de macht, nrs. 878, 4931-4937, 5327, 5328, 7011, 7188, 7189; en wanneer Jehovah over Zichzelf spreekt en Zijn hand zegt, dus de Goddelijke macht; en uit de betekenis van de Egyptenaren, namelijk zij die in valsheden zijn en belagen, waarover eerder; daaruit blijkt dat met Ik zal Mijn hand geven in de Egyptenaren, wordt aangeduid dat zij die in valsheden zijn, door de Goddelijke macht zullen worden aangedreven.

7277. En Ik zal u uitleiden, Mijn heir, Mijn volk, de zonen Israëls; dat dit betekent dat diegenen moeten worden bevrijd die in goedheden en waarheden zijn, staat vast uit de betekenis van uitleiden, namelijk bevrijden; uit de betekenis van het heir, namelijk alle

geslachten van het goede en het ware; uit de betekenis van het volk, dus dat daarvan wordt gesproken met betrekking tot hen die in het geestelijk ware en goede zijn, nrs. 1259, 1260, 3295, 3581, 4619, dus degenen die van de geestelijke Kerk zijn, nrs. 2928, 7207; en uit de uitbeelding van de zonen Israëls, namelijk zij die van de geestelijke Kerk zijn, nr. 7271, dus die in goedheden en waarheden zijn.

7278. Uit het land van Egypte, dat dit betekent van de aanvallen, staat vast uit de betekenis van het land van Egypte, namelijk waar diegenen zijn die in valsheden zijn en bestoken, nrs. 7240, 7274, dus eveneens de aanvallen, want met het land wordt de natie zelf aangeduid en met de natie in de innerlijke zin datgene wat van de natie is, hier dus het bestoken.

7279. Door grote gericht; dat dit betekent volgens de wetten van de orde, staat vast uit wat eerder in nr. 7206 is gezegd.

7280. En de Egyptenaren zullen bekennen dat Ik Jehovah ben; dat dit betekent dat zij vrees voor het Goddelijke zullen hebben, staat vast uit de betekenis van bekennen dat Ik Jehovah ben, namelijk vrees hebben voor het Goddelijke, waarover hierna; en uit de betekenis van de Egyptenaren, namelijk zij die in valsheden zijn en kwellen.

Wat betreft de vrees, die diegenen voor het Goddelijke zullen hebben die in valsheden zijn en bestoken, moet men weten, dat vrees het enige middel is dat de helsen in bedwang houdt en hen in banden houdt; vrees immers is een algemene band, zowel voor hen die rechtschapen zijn als voor hen die boos zijn; maar voor hen die rechtschapen zijn, is het een innerlijke vrees, namelijk die voor het heil, dus de vrees van te vergaan ten aanzien van de ziel en daarom iets te doen tegen het geweten, dat wil zeggen tegen het ware en het goede, die van het geweten zijn; dus hebben zij een vrees van iets te doen tegen het gerechte en het billijke, dus tegen de naaste; maar deze vrees wordt een heilige vrees voor zoveel als die wordt verbonden met de aandoening van de naastenliefde en te meer voor zoveel als die wordt verbonden met de liefde tot de Heer; de vrees wordt dan zodanig als die van kleine kinderen jegens hun ouders die zij liefhebben; voor zoveel zij dan in het goede van de liefde zijn, verschijnt die vrees niet, maar voor zoveel als zij niet in het goede zijn, verschijnt zij en klimt op tot benauwdheid; zodanig is de vreze Gods, waarover vele malen in het Woord wordt gesproken.

Maar de vrees die degenen hebben die boos zijn, is niet een innerlijke vrees, namelijk voor hun heil en vandaar een van hun geweten, want in de wereld hebben zij zo'n vrees geheel en al verworpen, zowel door het leven als door de beginselen van het valse die het leven begunstigen; maar in de plaats van een innerlijke vrees hebben zij een uiterlijke vrees: te weten de vrees van beroofd te worden van eerbewijzen, gewin en faam daardoor, van gestraft te worden volgens de wetten, van beroofd te worden van het leven; voor deze zaken hebben diegenen vrees die in het boze zijn, terwijl zij in de wereld zijn.

Wanneer dezen in het andere leven komen, worden zij, aangezien zij niet in bedwang en in banden gehouden kunnen worden door de innerlijke vrees, vastgehouden door de uiterlijke vrees, die hun door bestraffingen wordt ingeprent; daardoor hebben zij vrees om het boze te doen; en tenslotte wordt die voor hen de vrees voor het Goddelijke; maar een uiterlijke vrees, zoals is gezegd, die zonder enige wil is om zich af te keren van het boze te doen uit de aandoening van het goede, maar uit de angst voor de straffen, waarvoor zij tenslotte huiveren. Hieruit kan nu vaststaan, dat vrees het enige middel is om in banden te houden; en dat de uiterlijke vrees, dus die voor bestraffingen, het enige middel is om de bozen in bedwang te houden; en dat dit de oorzaak is van de pijniging van de bozen in de hel; want de bozen zijn, als zij in het andere leven komen en wanneer hun de uiterlijke banden worden afgenomen die zij in de wereld hadden en aan hun begeerten worden overgelaten, dan zoals wilde dieren en

begeren niets liever dan te heersen en ieder die hun niet wil begunstigen te verderven; dit is het verkwikkelijkste van hun leven; want voor zoveel als iemand zichzelf liefheeft, draagt hij anderen die hem niet begunstigen, haat toe en wanneer iemand in zo'n haat is, is hij in de verkwikking om te verderven; maar in de wereld wordt dit verborgen.

7281. Wanneer Ik Mijn hand over de Egyptenaren uitstrek; dat dit betekent wanneer zij de Goddelijke macht in henzelf bemerken, staat vast uit de betekenis van de hand, wanneer het wordt gezegd van het Goddelijke, namelijk de Goddelijke macht, waarover nr. 7276; daaruit blijkt wat is 'zitten aan de rechterhand Gods', namelijk de almacht; en uit de betekenis van de Egyptenaren, namelijk degenen die in valsheden zijn en aanvallen, waarover eerder.

7282. En zal hebben uitgeleid de zonen Israëls uit het midden van hen; dat dit betekent en wanneer zij zullen zien dat diegenen bevrijd worden die van de geestelijke Kerk zijn, staat vast uit de betekenis van uitleiden, namelijk bevrijd worden, zoals in nr. 7277; en uit de betekenis van de zonen Israëls, dus zij die van de geestelijke Kerk zijn, nr. 7271.

7283. En hij deed, Mozes en Aharon, gelijkerwijs Jehovah geboden had, aldus deden zij; dat dit betekent dat de woorden die waren gezegd, ook zijn gebeurd, kan vaststaan zonder ontvouwing.

7284. En Mozes was een zoon van tachtig jaren; dat dit de staat en het hoedanige van de Wet uit het Goddelijke betekent, staat vast uit de uitbeelding van Mozes, namelijk de Wet uit het Goddelijke, nrs. 6771, 6827; en uit de betekenis van tachtig jaren, namelijk de staat en de hoedanigheid van de Wet uit het Goddelijke, dus bij hen die van de geestelijke Kerk waren in de eerste tijd van de bezoeking; wat in het bijzonder tachtig betekent, kan niet worden gezegd, omdat het de gehele staat en de gehele hoedanigheid van de Wet uit het Goddelijke bij hen behelst; dat tachtig een staat van verzoeking is, zie nr. 1963; dus dan behelst tachtig iets eenders als veertig, maar omdat het ook is samengesteld uit de vermenigvuldiging van acht en tien, moet daaruit eveneens de betekenis van dat getal gezocht worden; wat tien is, zie de nrs. 576, 1906, 1988, 2284, 3107, 4638; en wat acht is, nrs. 2044, 2866; in het algemeen dat alle getallen dingen betekenen en wel de staten en de hoedanigheden van de dingen, zie de nrs. 482, 487, 575, 647, 648, 755, 813, 1963, 1988, 2075, 2252, 3252, 4264, 4495, 4670, 5265, 5291, 5335, 5708, 6175.

7285. En Aharon een zoon van drieëntachtig jaren, dat dit de staat en de hoedanigheid van de leer betekent, staat vast uit de uitbeelding van Aharon, namelijk de leer van de Kerk, nr. 6998, 7009, 7089; en uit de betekenis van het getal drieëntachtig, dus de staat en de hoedanigheid van de leer; maar de staat en de hoedanigheid in het bijzonder kan men niet weten dan alleen uit de herleiding van dit getal in de enkelvoudige getallen ervan en daarna uit de toepassing ervan op hen bij wie de leer is; bovendien zie men betreffende de getallen in het Woord nr. 7284.

7286. In hun spreken tot farao, dat dit betekent toen die dingen bevolen waren, staat vast uit de betekenis van spreken, namelijk bevelen, nr. 7240; en uit de uitbeelding van farao, namelijk degenen die in valsheden zijn en bestoken, nrs. 7107, 7110, 7126, 7142.

7287. vers 8-13.

En Jehovah sprak tot Mozes en Aharon, door te zeggen: Dat wanneer farao tot ulieden zal hebben gezegd, door te zeggen: Geeft voor ulieden een wonderteken; en

gij zult tot Aharon zeggen: Neem uw stok en werp hem voor farao; hij zal zijn tot een waterslang.

En hij kwam, Mozes en Aharon, tot farao en zij deden aldus gelijk als Jehovah geboden had; en Aharon wierp zijn stok voor farao en voor zijn knechten; en hij werd tot een waterslang.

En farao riep ook de wijzen en de tovenaars en zij deden, ook zij, de magiërs van Egypte, met hun bezweringen aldus.

En zij wierpen eenieder zijn stok; en zij werden tot waterslangen; en Aharons stok verzwolg hun stokken.

En farao's hart was verstokt en hij hoorde niet naar hen, gelijk als Jehovah gesproken had.

En Jehovah sprak tot Mozes en Aharon, door te zeggen, betekent het onderricht; dat wanneer farao tot ulieden zal hebben gezegd, betekent, indien zij twijfel hebben ten aanzien van het Goddelijke; door te zeggen: Geeft een wonderteken, betekent, en zij daarom bevestigd willen worden; en gij zult tot Aharon zeggen, betekent de invloeiing en de vergemeenschapping; neem uw stok en werp hem voor farao, betekent de macht die getoond wordt; hij zal zijn tot een waterslang, betekent dat daardoor louter begoochelingen en valsheden daaruit bij hen zullen regeren; en hij kwam, Mozes en Aharon, tot farao en zij deden aldus gelijk als Jehovah geboden had, betekent de uitwerking; en Aharon wierp zijn stok voor farao en zijn knechten; en hij werd tot een waterslang, betekent dat louter begoochelingen en valsheden daaruit zouden regeren bij hen; en farao riep ook de wijzen en de tovenaars, betekent het misbruik van de Goddelijke orde; en zij deden, ook zij, de magiërs van Egypte, met hun bezweringen, betekent zo naar de schijn iets eenders, door de doelen van de orde te verdraaien; en zij wierpen eenieder zijn stok en zij werden tot waterslangen, betekent de macht uit de orde, namelijk dat zij stompzinnig werden ten aanzien van het waarnemen van het ware; en Aharons stok verzwolg hun stokken, betekent dat hun die macht was afgenomen; en farao's hart was verstokt, betekent de halsstarrigheid; en hij hoorde niet naar hen, betekent dat zij die in boosheden zijn uit de valsheden waren, niet opnamen; gelijk als Jehovah gesproken had, betekent de voorzegging.

7288. En Jehovah sprak tot Mozes en tot Aharon, door te zeggen; dat dit het onderricht betekent, staat vast uit de betekenis van Jehovah sprak, dus het onderricht, nrs. 6879, 6881, 6883, 6891.

7289. Dat wanneer farao tot ulieden zal hebben gezegd; dat dit betekent, indien zij twijfel hebben ten aanzien van het Goddelijke, staat vast uit wat nu volgt, namelijk: indien farao zal hebben gezegd: Geeft een wonderteken; en dat deze woorden twijfel aangeven met betrekking tot het Goddelijke, is duidelijk; want een wonderteken willen, is twijfelen voordat het zinlijk wordt bevestigd.

7290. Door te zeggen: Geeft een wonderteken; dat dit betekent; en dat zij daarom bevestigd willen worden, staat vast uit de betekenis van wondertekens en tekens, namelijk bevestigingen van waarheden, nrs. 3900, 6870.

Wat betreft de wondertekens en de tekens, waarover nu wordt gehandeld, moet men weten dat die plaatsvonden bij diegenen die in de uiterlijke eredienst waren en van de innerlijke niets wilden weten; zij immers die in een zodanige eredienst waren, moesten door uiterlijke en uitwendige middelen worden aangedreven; vandaar kom het dat er wonderen plaatsvonden bij het Israëlitische en Joodse volk; zij waren immers alleen in de uiterlijke eredienst, zonder innerlijke en het was eveneens de uiterlijke eredienst waarin zij moesten zijn, daar zij niet in

de innerlijke eredienst wilden zijn; de oorzaak ervan was dat zij in het uiterlijke en uitwendige de heilige dingen zouden uitbeelden en er dus zo vergemeenschapping met de hemel zou zijn zoals door iets van een Kerk, want de overeenstemmingen, de uitbeeldende en de aanduidende, verbinden de natuurlijke wereld met de geestelijke.

Vandaar nu kwam het, dat bij die natie zoveel wonderen voorkwamen.

Maar bij hen die in de innerlijke eredienst zijn, dat wil zeggen, in de naastenliefde en het geloof, vinden geen wonderen plaats; die zijn immers schadelijk voor hen, want wonderen dwingen om te geloven en iets wat wordt afgedwongen is niet blijvend maar wordt verstrooid; het innerlijke van de eredienst, dus het geloof en de naastenliefde, moeten worden ingeplant in het vrije, dan immers worden die toegeëigend en wanneer die zo worden toegeëigend, zijn die blijvend; worden die echter ingeplant onder dwang, dan blijven die buiten de innerlijke mens in de uiterlijke mens; want in de innerlijke mens gaat niets binnen tenzij door verstandelijke ideeën, dus door redenen; de aardbodem immers die opneemt, is daar het verlichte redelijke; vandaar komt het, dat heden ten dage geen wonderen meer plaatsvinden.

Dat zij ook schadelijk zijn, kan daaruit vaststaan; zij drijven immers aan om te geloven en hechten in de uiterlijke mens voorstellingen vast dat iets zo is; indien de innerlijke mens daarna datgene ontkent wat die wonderen hebben bevestigd, dan vindt er een tegenstelling plaats en een botsing van de innerlijke en de uiterlijke mens en tenslotte, wanneer de voorstellingen uit de wonderen worden verstrooid, vindt een verbinding van het valse en het ware plaats en dit is ontwijding.

Daaruit blijkt, hoe schadelijk wonderen heden ten dage zijn in de Kerk waarin de innerlijke dingen van de eredienst zijn geopend; dit wordt ook aangeduid met de woorden van de Heer tot Thomas: *‘Omdat gij Mij hebt gezien, Thomas, hebt gij geloofd, gezegend zijn zij die niet zien en geloven’*, (Johannes 20:29); dus eveneens zijn zij gezegend die niet door wonderen geloven.

Maar wonderen zijn niet schadelijk voor hen die in de uiterlijke eredienst zonder de innerlijke zijn, want bij hen kan er geen tegenstelling zijn van de innerlijke en de uiterlijke mens, dus ook geen botsing en daarom ook geen ontwijding.

Dat wonderen ook niets tot het geloof bijdragen, kan eveneens voldoende vaststaan uit de wonderen bij het Israëlitische volk in Egypte en in de woestijn, namelijk dat die geheel niets hebben uitgewerkt bij hen, hoewel dat volk korte tijd tevoren zoveel wonderen had gezien in Egypte, daarna de verdeling van de zee Suph en daar de Egyptenaren vergingen, een wolkenzuil die voor hen uitging overdag en een vuurzuil ’s nachts.

Het manna dat dagelijks uit de hemel neerregende en hoewel zij de berg Sinai hadden zien roken en Jehovah van daar hadden horen spreken, en nog andere gebeurtenissen, vielen zij toch, temidden van zulke wonderen, van elk geloof af en van de eredienst van Jehovah tot de eredienst van het kalf, (Exodus 32:1).

Daaruit blijkt, wat wonderen uitwerken; nog minder zouden die heden ten dage iets uitwerken, aangezien men niet erkent dat er iets uit de geestelijke wereld is en daar men alles wat plaatsvindt en niet aan de natuur wordt toegeschreven, ontkent; er regeert immers op aarde universeel een ontkennend klimaat tegen de Goddelijke invloeiing en tegen de Goddelijke regering; en daarom zou heden ten dage de mens van de Kerk, indien hij de eigenlijke Goddelijke wonderen zelf zag, die eerst tot de natuur omlaag halen en ze daar bevullen en die daarna zoals hersenschimmen verwerpen en tenslotte al diegenen uitlachen die deze dingen aan het Goddelijke en niet aan de natuur zouden toekennen; dat wonderen niets uitwerken, staat ook vast uit de woorden van de Heer bij Lukas: *‘Indien zij Mozes en de profeten niet horen, zo zullen zij ook, al ware het dat er iemand uit de doden wederopstond, zich niet laten gezeggen’*, (Lukas 16:31).

7291. En gij zult tot Aharon zeggen; dat dit de invloeiing en de vergemeenschapping betekent, namelijk van de Goddelijke Wet, die Mozes uitbeeldt, met de leer, die Aharon uitbeeldt, staat vast uit de betekenis van zeggen, wanneer dit plaatsvindt door Mozes en Aharon, dus de invloeiing en de vergemeenschapping, zoals in nr. 6291; hier betekent zeggen iets eenders als spreken, dus zowel de invloeiing als de vergemeenschapping; dat spreken dit betekent, zie nr. 7270; die invloeiing en vergemeenschapping kan niet anders worden uitgedrukt in de historische teksten dan door zeggen en spreken.

Dat de Goddelijke Wet, die Mozes uitbeeldt, invloeiide in de leer, die Aharon uitbeeldt, komt omdat de Goddelijke Wet het innerlijk Ware is en de leer het uiterlijk Ware; en het is een algemene regel dat de innerlijke dingen invloeiën in de uiterlijke of uitwendige en niet omgekeerd; de oorzaak hiervan is dat de innerlijke dingen naar verhouding zuiverder en enkelvoudiger zijn, maar de uitwendige en uiterlijke grover, want zij zijn het algemene van het innerlijke.

7292. Neem uw stok en werp hem voor farao; dat dit de macht betekent die getoond wordt, staat vast uit de betekenis van de stok, namelijk de macht, nrs. 4013, 4015, 4876, 4936, 6947, 7011, 7026; en uit de betekenis van werpen voor farao, dus tonen, want wat voor de ogen wordt geworpen, dat wordt getoond.

7293. Hij zal zijn tot een waterslang; dat dit betekent dat daardoor louter begoochelingen en valsheden daaruit bij hen zullen regeren, staat vast uit de betekenis van de slang, namelijk het zinlijke en lichamelijke, nr. 6949; vandaar de begoochelingen, want het zinlijke en lichamelijke gescheiden van het redelijke, dat wil zeggen, daaraan niet ondergeordend, is vol van begoochelingen en wel dermate dat zij nauwelijks anders zijn dan begoochelingen, zie de nrs. 6948, 6949.

Het is de waterslang die hier wordt aangeduid, want in de oorspronkelijke taal wordt hier de slang met hetzelfde woord aangeduid als waarmee de walvis wordt aangeduid, die de grootste vis van de zee is en de walvis betekent het wetenschappelijke in het algemeen; daar dus met de Egyptenaren de valsheden vanuit begoochelingen worden aangeduid, betekent dat woord de slang, dus de waterslang, omdat die voor de walvis staat die in de wateren is en omdat de wateren van Egypte de valsheden zijn.

Dat farao of Egypte een walvis wordt genoemd, staat vast bij Ezechiël: *‘Spreek en zeg: Zo sprak de Heer Jehovih: Zie, Ik tegen u, farao, koning van Egypte, grote walvis, die in het midden van zijn rivieren ligt’*, (Ezechiël 29:3).

Bij dezelfde: *‘Zoon des mensen, hef een weeklacht op over farao, de koning van Egypte en zeg tot hem: Gij zijt een jonge leeuw der natiën gelijk geworden en gij zijt zoals de walvissen in de zeeën en gij zijt tevoorschijn gekomen met uw stromen, gij beroerde uw stromen’*, (Ezechiël 32:2); daar worden met de walvis de wetenschappen in het algemeen aangeduid, waardoor, omdat die uit de zinlijke mens zijn, de geloofszaken verdraaid worden; dat de walvis het wetenschappelijke in het algemeen is, komt omdat de vis het wetenschappelijke in het bijzonder is, nrs. 40, 991; en omdat de walvissen de wetenschappen betekenen die de waarheden van het geloof verdraaien, worden daarmee ook de redeneringen vanuit de begoochelingen aangeduid, vanwaar de valsheden komen; deze worden met walvissen aangeduid bij David: *‘Gij hebt met Uw sterkte de zee doorbroken; verbroken hebt Gij de koppen der walvissen op de wateren’*, (Psalm 74:13); eendere dingen ook met de leviathan bij Jesaja: *‘Te dien dage zal Jehovah met Zijn hard en groot en sterk zwaard bezoeking doen over leviathan, de langwerpige slang en over leviathan, de kronkelige slang en Hij zal doden de walvissen, die in de zee zijn’*, (Jesaja 27:1) en bij David: *‘Verbroken hebt Gij de koppen van de leviathan, Gij hebt hem gegeven tot spijs aan het volk van de ziim’*, (Psalm 74:14).

Leviathan staat in de goede zin voor de rede vanuit waarheden, bij, (Job 40:20-28; 41:1-26); de rede vanuit waarheden is tegengesteld aan de redeneringen vanuit valsheden.

En omdat met walvissen de redeneringen vanuit begoochelingen worden aangeduid, die de waarheden verdraaien, zo worden met de waterslangen, die met hetzelfde woord in de oorspronkelijke taal worden aangeduid, de valsheden zelf vanuit de begoochelingen aangeduid, waaruit de redeneringen zijn en waardoor er verdraaiingen zijn; valsheden worden door die slangen in de volgende plaatsen aangeduid; bij Jesaja: *'De ijim zullen antwoorden in hun paleizen en de slangen in de paleizen der verrukkingen'*, (Jesaja 13:22).

Bij dezelfde: *'In zijn paleizen zullen doornen opklimmen, netel en distel in zijn vestingen, opdat het een woonplaats van slangen zal zijn, een voorhof voor de dochters van de nachtuil'*, (Jesaja 34:13).

Bij dezelfde: *'In de woonplaats van de slangen zijn legerplaats, gras voor riet en bies'*, (Jesaja 35:7).

Bij Jeremia: *'Ik zal Jeruzalem geven tot hopen, een woonplaats van slangen'*, (Jeremia 9:11).

Bij Maleachi: *'Ik heb de bergen van Ezau gesteld tot woestheid en zijn erfenis voor de slangen van de woestijn'*, (Maleachi 1:3); in deze plaatsen de slangen voor de valsheden waaruit de redeneringen zijn; dezelfde dingen worden eveneens aangeduid met draken, maar draken zijn de redeneringen vanuit de liefde van zich en van de wereld, dus vanuit de begeerten van het boze, die niet alleen de waarheden verdraaien, maar ook de goede dingen; deze redeneringen gaan voort uit degenen die met hun hart het ware en het goede van het geloof ontkennen, maar met de mond wel belijden ter wille van de lust van heersen en gewin, dus eveneens vanuit degenen die het ware en goede ontwijden; dezen en eerdergenoemden worden verstaan onder 'de draak, de oude slang', die genoemd wordt duivel en satan, die het gehele wereldronde verleidt, (Openbaring 12:9); en eveneens onder dezelfde, namelijk de draak, die de vrouw achtervolgde die de zoon baarde, die werd weggerukt tot God en tot Zijn troon, zie vers 5; en die uit zijn mond water zoals een rivier uitwierp teneinde de vrouw te verzwelgen, zie de verzen 13,15; de zoon die de vrouw baarde, is het heden ten dage geopenbaarde Goddelijk ware; de vrouw is de Kerk; de draak-slang zijn degenen die zullen vervolgen; het water zoals een rivier dat de draak uitwierp, zijn de valsheden uit het boze en de redeneringen daaruit, waarmee zij zullen trachten de vrouw, dus de Kerk, te vernietigen; maar dat zij niets zullen uitwerken, wordt daarmee beschreven *'dat de aarde de vrouw te hulp kwam en de aarde haar mond opende en de rivier verzwol die de draak uitwierp'*, vers 16.

7294. En hij kwam, Mozes en Aharon, tot farao, en zij deden aldus gelijk als Jehovah geboden had; dat dit de uitwerking betekent, kan vaststaan zonder ontvouwing.

7295. En Aharon wierp zijn stok voor farao en zijn knechten; en hij werd tot een waterslang; dat dit betekent dat louter begoochelingen en de valsheden daaruit zouden regeren bij hen, staat vast uit de betekenis van de stok werpen, namelijk de macht tonen, nr. 7292; uit de uitbeelding van farao en van zijn knechten; dus degenen die door valsheden bestoken; en uit de betekenis van de waterslang, namelijk de begoochelingen en de valsheden daaruit, nr. 7293.

Dit wonderteken betekent de eerste waarschuwing bij hen die belagen, om af te laten.

Met de bozen immers die in het andere leven de rechtschapenen aanvallen, is het als volgt gesteld: eerst, wanneer zij daar vanuit de wereld aankomen, hebben zij goede geesten en engelen die aan hen zijn toegevoegd, evenals toen zij als mensen in het lichaam leefden, want ook de boze mensen hebben eveneens engelen bij zich, ter wille hiervan dat zij zich, indien zij willen, tot de hemel kunnen keren en daaruit de invloeiing opnemen en hervormd worden. Vandaar komt het dat zij, omdat alles van het leven de mens volgt, eerst aan engelen worden vergezelschaft; maar wanneer zij zodanig zijn vanwege hun leven in de wereld, dat zij de

invloeiing van het ware en goede uit de hemel niet kunnen opnemen, treden dan de engelen en de goede geesten bij graden van hen terug en naar gelang zij terugtreden, worden genoemde geesten steeds minder redelijk; redelijk zijn is immers door de hemel uit de Heer; het is de eerste graad van het wegnemen en het beroven van de invloeiing van het ware en goede en dit wordt hier beschreven met de stok van Aharon die in een slang veranderde, waarmee wordt aangeduid dat louter begoochelingen zouden regeren en de valsheden daaruit. De tweede graad wordt beschreven met de wateren van Egypte die in bloed werden verkeerd, waarmee wordt aangeduid dat de waarheden zelf werden vervalst. De derde graad is dat uit de wateren vorse tevoorschijn kropen, waarmee de redeneringen uit louter valsheden worden aangeduid, enzovoort; bij zulke graden worden eveneens de bozen in het andere leven beroofd van hun verstand van het ware en het goede.

7296. En farao riep ook de wijzen en de tovenaars; dat dit het misbruik van de Goddelijke orde betekent, staat vast uit de betekenis van de wijzen, namelijk degenen die in de wetenschap van geestelijke zaken zijn en van de overeenstemmingen ervan met de natuurlijke dingen; zij die die dingen naspeurden en leerden, werden bij hen wijzen genoemd, want het waren mystieke zaken; en omdat de Egyptenaren zich op zulke zaken toelegden, noemden zij zich ‘zoon der wijzen’ en ‘van de koningen der oudheid’, zoals blijkt bij Jesaja: *‘Hoe zegt gij tot farao: Een zoon der wijzen ben ik, een zoon der koningen der oudheid’*, (Jesaja 19:11); de Egyptenaren noemden de wetenschappen van dingen wijsheid, zoals eveneens de Chaldeeën deden, (Jeremia 50:35); en uit de betekenis van de tovenaars, namelijk zij die de Goddelijke orde verdraaien, dus die de wetten van de orde verdraaien; dat toverij en magie niets anders zijn, kan vaststaan uit de tovenaars en de magiërs in het andere leven, waar zij daar in overvloed zijn; want zij die in het leven van het lichaam listige sluwheid hebben gebruikt en tal van kunstgrepen hebben uitgedacht om anderen te bedriegen en tenslotte vanwege het welslagen alle dingen aan het eigen verstand en de eigen voorzichtigheid hebben toegekend, leren in het andere leven magische dingen aan, die niets anders zijn dan misbruik van de Goddelijke orde, vooral van de overeenstemmingen; want het is volgens de Goddelijke orde, dat alle en de afzonderlijke dingen overeenstemmen, zoals bijvoorbeeld de handen, de armen, de schouders overeenstemmen met de macht en vandaar eveneens de stok; daarom fantaseren zij voor zich stokken en verder vertonen zij eveneens op uitbeeldende wijze schouders, armen en handen en zo oefenen zij magische macht uit; en dit doen zij in duizenden en duizenden andere dingen.

Misbruik van de orde en van overeenstemmingen is er wanneer de dingen die van de orde zijn, niet worden aangewend tot goede doelen, maar tot boze, zoals tot het doel om te heersen over anderen en tot het doel om te verderven; het einddoel van de orde is immers de zaliging, dus om allen het goede te doen; daaruit blijkt nu, wat onder het misbruik van de orde, dat wordt aangeduid met de tovenaars, wordt verstaan.

7297. En zij deden, ook zij, de magiërs van Egypte, met hun bezweringen; dat dit betekent, zo naar de schijn iets eenders, door de doelen van de orde te verdraaien, staat vast uit de betekenis van zij deden, ook zij, wanneer dit wordt gezegd van de magiërs van Egypte, namelijk iets eenders naar de schijn vertonen, want wat uit de orde vloeit, wordt door het misbruik niet gevarieerd, maar verschijnt hetzelfde ten aanzien van de uitwendige vorm, maar niet ten aanzien van de innerlijke vorm, want zij zijn tegen de doelen van de orde; en uit de betekenis van de bezweringen, namelijk de kunstgrepen zelf om de orde te verdraaien. Met de toverijen en de bezweringen in het Woord wordt, waar die vermeld worden, wordt de kunst aangeduid om valsheden zo voor te stellen dat die als waarheden verschijnen, wat vooral plaatsvindt door begoochelingen; deze worden aangeduid met toverij en bezwering in deze volgende plaatsen; bij Jesaja: *‘Maar die twee dingen zullen u in één ogenblik*

overkomen, op één dag, beroving van kinderen en weduwschap; in hun volmaaktheid zullen zij over u komen, vanwege de veelheid van uw toverijen, vanwege de aanzienlijke grootte van uw bezweringen; houd stand in uw bezweringen en in de veelheid van uw toverijen, waarin gij gearbeid hebt vanaf uw jeugd', (Jesaja 47:9,12); daar wordt gehandeld over Babel en de Chaldeeën.

Bij dezelfde: *'Nadert hiertoe, gij zonen der toverijen, gij overspelig zaad en zij die gehoereerd heeft'*, (Jesaja 57:3).

Bij Nahum: *'Wee der staf der bloeden, vanwege de veelheid der hoererijen van de hoer, goed in gunst, der meesters der toverijen, verkopende de natiën door haar hoererijen en families door haar toverijen'*, (Nahum 3:4); de stad der bloeden voor de vervalsing van het ware, de hoererijen voor het vervalste goede van het ware, de toverijen voor de kunstgrepen om valsheden als waarheden en waarheden als valsheden voor te stellen.

Bij Maleachi: *'Ik zal tot ulieden ten gerichte naderen en Ik zal een haastende getuige zijn tegen de tovenaars en tegen de echtbrekers en tegen hen die vals zweren'*, (Maleachi 3:5).

Bij Johannes: *'Door uw bezwering zijn alle naties verleid'*, (Openbaring 18:23); daar met betrekking tot Babylon.

Bij Micha: *'Ik zal uw paarden uit het midden van u uitroeien en Ik zal uw wagens verdoen; en Ik zal de steden van uw land uitroeien en al uw vestingen vernietigen en Ik zal de toverijen uit uw land uitroeien'*, (Micha 5:9-11).

Hieruit blijkt dat met toverijen de kunstgrepen worden aangeduid om de waarheden als valsheden en valsheden als waarheden voor te stellen, want met de paarden die moeten worden uitgeroeid, worden de zaken van het verstand aangeduid, nrs. 2761, 2762, 3217, 5321, 6125, 6534; met de wagens die moeten worden verdoen, worden de leerstellingen van het ware aangeduid, nrs. 2760, 5321; met de steden van het land die ook moeten worden uitgeroeid, worden de waarheden van de Kerk aangeduid; dat de steden de waarheden zijn, nrs. 2268, 2451, 2712, 3943, 4492, 4493; en dat het land de Kerk is, nrs. 662, 1067, 1262, 1733, 1850, 2117, 2118, 3355, 4447, 4535, 5577; met de vestingen worden de waarheden aangeduid voor zover zij de goedheden verdedigen; daaruit nu kan men weten, wat er wordt aangeduid met de toverijen die uit dit land moeten worden uitgeroeid, namelijk de kunstgrepen om waarheden als vals en valsheden als waar voor te stellen; deze kunstgrepen stemmen ook overeen met de fantasieën waarmee de bozen in het andere leven schone dingen als lelijk en lelijke dingen als schoon voor de ogen vertonen, deze fantasieën zijn ook een vorm van toverij, want het zijn eveneens misbruiken en omkeringen van de Goddelijke orde.

7298. En zij wierpen eenieder zijn stok en zij werden tot waterslangen; dat dit de macht uit de orde betekent, namelijk dat zij stompzinnig werden ten aanzien van het waarnemen van het ware, staat vast uit de betekenis van de stok, te weten het machtsvertoon, nr. 7292; en uit de betekenis van de waterslangen, namelijk de valsheden vanuit begoochelingen, nr. 7293; hier de stompzinnigheid ten aanzien van het opmerken van het ware, want naarmate de begoochelingen maken dat de waarheden niet worden opgemerkt wordt eveneens stompzinnigheid veroorzaakt; zo'n stompzinnigheid wordt ook veroorzaakt door de magiërs in het andere leven en wel door misbruik en verdraaiing van de orde; zij weten immers de invloeiing vanuit de hemel weg te nemen en wanneer die is weggenomen, ontstaat er stompzinnigheid ten aanzien van het opmerken van het ware; en eveneens weten zij begoochelingen binnen te brengen en die in een licht te vertonen zoals in het licht van het ware en dan tegelijk die waarheden zelf te verduisteren; zij weten ook een overredende in te werpen en zo het opmerken van het ware af te stompen; en nog door vele andere manieren; wanneer de stompzinnigheid daar is, verschijnen de valsheden als waarheden en deze valsheden worden met toverijen en bezweringen aangeduid.

Hieruit blijkt hoe magiërs iets eenders naar de schijn kunnen vertonen.

Bovendien moet men weten, dat het volgens de wetten van de orde is, dat niemand in één ogenblik ten aanzien van ware overreed moet worden, dat wil zeggen, dat het ware in één ogenblik zo bevestigd zal worden dat niet enige twijfel over blijft; de oorzaak hiervan is dat het ware dat op die wijze wordt ingeprent, een overredend ware wordt en zonder enige uitbreiding is en eveneens zonder enige meegaandheid; een dergelijk ware wordt in het andere leven uitgebeeld zoals hard en zoals iets zodanigs dat het goede niet in zich toelaat, zodat het toegevoegd kan worden.

Vandaar komt het, dat zodra zich door een duidelijke ondervinding in het andere leven enig ware zich voor goede geesten vertoont, zich terstond daarop een of ander tegengestelde zich vertoont dat twijfel verwekt; zo wordt het aan hen te denken gegeven en te overwegen of het wel zo is en dan redenen te verzamelen en dan dat ware redelijk in hun gemoed binnen te brengen; zo ontstaat een uitbreiding van het geestelijk gezicht ten aanzien van dat ware, ook tot aan de tegengestelde dingen toe; vandaar doorziet en doorvat men met het verstand de gehele hoedanigheid van het ware en vandaar kan men uit de hemel de invloeiing toelaten volgens de staten der dingen, want het ware neemt verschillende vormen aan volgens de omstandigheden.

Dit is eveneens de oorzaak, dat het de magiërs was geoorloofd iets eenders te doen als wat Aharon had gedaan; want zo werd bij de zonen Israëls het wonder in twijfel gebracht of het wel Goddelijk was en daardoor aan hen de gelegenheid gegeven om na te denken en te overwegen of het wel Goddelijk was geweest en tenslotte om zich daarin te bevestigen dat dit inderdaad zo geweest was.

7299. En Aharons stok verzwolg hun stokken; dat dit betekent dat die macht van hen was afgenomen, staat vast uit de betekenis van verzwelgen, namelijk afnemen; en uit de betekenis van de stok, dus de macht, nr. 7292; aan de magiërs wordt ook in het andere leven de macht ontnomen om de orde te misbruiken en de wetten ervan te verdraaien, op tweeërlei wijze: de ene is dat de engelen vanuit de Goddelijke macht van de Heer hun magische dingen teniet doen en wel wanneer zij die zaken uitoefenen om de rechtschapenen het boze aan te doen; de macht van de engelen uit de Heer is immers zo groot, dat zij in één ogenblik al zulke magische zaken verstrooit; de andere wijze is dat het magische geheel en al aan hen wordt ontnomen, zodat zij niet langer zoiets kunnen vertonen.

7300. En farao's hart was verstokt; dat dit de halsstarrigheid betekent, staat vast uit de betekenis van het hart verstokt doen worden, dus de halsstarrigheid, zoals in nr. 7272.

7301. En hij hoorde niet naar hen; dat dit betekent dat zij die in boosheden zijn vanuit valsheden, niet opnamen, staat vast uit wat eerder in de nrs. 7224, 7275 is gezegd; door farao immers, van wie wordt gezegd dat hij niet hoorde, worden diegenen uitgebeeld die in het valse zijn en bestoken en voor zover zij bestoken, in het boze vanuit het valse zijn, want de bestoking is uit het boze en vindt plaats door valsheden.

7302. Gelijk als Jehovah gesproken had; dat dit betekent volgens de voorzegging, staat zonder ontvouwing vast.

7303. vers 14-24.

En Jehovah sprak tot Mozes: Verzwaard is het hart van farao; hij weigert het volk te zenden. Ga tot farao in de morgenstond; zie, hij gaat uit tot de wateren; en stel u op tegen hem over aan de oever van de stroom en de stok die in een slang is verkeerd geweest, neem in uw hand.

En gij zult tot hem zeggen: Jehovah God der Hebreëen heeft mij tot u gezonden door te zeggen: Zend Mijn volk opdat zij Mij dienen in de woestijn; en zie, gij hebt niet gehoord tot nu toe.

Aldus sprak Jehovah: Hierin zult gij bekennen dat Ik Jehovah ben; zie, ik sla met de stok die in mijn hand is, op de wateren die in de rivier zijn en zij zullen worden verkeerd in bloed.

En de vis die in de rivier is, zal sterven en de rivier zal stinken; en de Egyptenaren zullen moeite hebben om de wateren uit de rivier te drinken.

En Jehovah sprak tot Mozes: Zeg tot Aharon: Neem uw stok en strek uw hand uit over de wateren van Egypte, over hun stromen, over hun rivieren en over hun poelen en over alle vergadering van hun wateren en zij zullen bloed zijn; en er zal bloed zijn in het gehele land van Egypte en in de houten en in de stenen.

En aldus deden Mozes en Aharon, gelijk als Jehovah geboden had; en hij hief de stok op; en hij sloeg de wateren die in de rivier waren, voor de ogen van farao en voor de ogen van zijn knechten; en alle wateren die in de rivier waren, werden in bloed verkeerd.

En de vis die in de rivier was, stierf; en de rivier stonk en de Egyptenaren konden het water uit de rivier niet drinken en er was bloed in het ganse land van Egypte.

En de magiërs van Egypte deden aldus met hun bezweringen; en het hart van farao was verstokt en hij hoorde niet naar hen, gelijk als Jehovah gesproken had.

En farao schouwde om en kwam tot zijn huis en hij zette zijn hart ook niet tot dit.

En alle Egyptenaren groeven rondom de rivier, wateren om te drinken, omdat zij uit de wateren van de rivier niet konden drinken.

En Jehovah sprak tot Mozes, betekent het Goddelijk onderricht; verzwaaard is het hart van farao; hij weigert het volk te zenden, betekent dat zij halsstarrig daarop stonden degenen die zij belagen niet te verlaten; ga tot farao in de morgenstond, betekent de verheffing tot meer bevestigingen; zie, hij gaat uit tot de wateren, betekent dat dan, zij die bestookten in valsheden vanuit begoochelingen waren; en stel u op tegen hem over aan de oever van de stroom, betekent de invloeiing volgens de staat; en de stok die in een slang is verkeerd geweest, neem in uw hand, betekent een macht eender aan de vorige; en gij zult tot hem zeggen, betekent het bevel; Jehovah God der Hebreëen heeft mij tot u gezonden, door te zeggen, betekent van het Goddelijke van de Kerk tot hen die aanvielen; zend Mijn volk, betekent dat zij hen zouden verlaten; en dat zij Mij dienen in de woestijn, betekent de eredienst in het duister; en zie, gij hebt niet gehoord tot hier toe, betekent ongehoorzaamheid; aldus sprak Jehovah: Hierin zult gij bekennen dat Ik Jehovah ben, betekent opdat zij vrees hebben voor het Goddelijke; zie, ik sla met de stok die in mijn hand is op de wateren die in de rivier zijn, betekent de macht over de valsheden die vanuit begoochelingen zijn; en zij zullen worden verkeerd in bloed, betekent dat zij de waarheden zullen vervalsen; de vis die in de rivier is, zal sterven, betekent dat het wetenschappelijke van het ware zal worden uitgeblust; en de rivier zal stinken, betekent de afkeer ervoor; en de Egyptenaren zullen moeite hebben om de wateren uit de rivier te drinken, betekent zodat zij daarover nauwelijks iets zouden willen weten; en Jehovah sprak tot Mozes, betekent de voltooiing; zeg tot Aharon: Neem uw stok en strek uw hand uit over de wateren van Egypte, betekent de macht in de valsheden die bij degenen zijn die bestoken; over hun stromen, over hun rivieren, betekent in de leerstellingen; en over hun poelen, betekent in de wetenschappelijke dingen die daaraan van dienst waren; en over alle vergaderingen van de wateren, betekent waar enig valse is; en zij zullen bloed zijn, betekent dat zij de waarheden zullen vervalsen; en er zal bloed zijn in het gehele land van Egypte, betekent de totale vervalsing; en in de houten en in de stenen, betekent van het goede dat van de naastenliefde is en van het ware dat van het geloof is; en

aldus deden Mozes en Aharon, gelijk als Jehovah geboden had, betekent de uitwerking; en hij hief de stok op en hij sloeg de wateren die in de rivier waren, betekent de geweldige macht in de valsheden; voor de ogen van farao en voor de ogen van zijn knechten, betekent tot het opmerken van allen die belaagden; en alle wateren die in de rivier waren, werden in bloed verkeerd, betekent vandaar de vervalsing van al het ware; en de vis die in de rivier was, stierf, betekent dat het wetenschappelijke van het ware ook was uitgeblust; en de rivier stonk, betekent de afkeer; en de Egyptenaren konden het water uit de rivier niet drinken, betekent dat zij daarover nauwelijks iets wilden weten; en er was bloed in het gehele land van Egypte, betekent de totale vervalsing; en de magiërs van Egypte deden evenzo met hun bezweringen, betekent dat hun vervalsers iets soortgelijks toonden door de orde te misbruiken; en het hart van farao was verstokt, betekent de halsstarrigheid; en hij hoorde niet naar hen, betekent dat het niet werd opgenomen en er niet aan werd gehoorzaamd; gelijk als Jehovah gesproken had, betekent volgens de voorzegging; en farao schouwde om en kwam tot zijn huis, betekent het denken en bespiegelen vanuit valsheden; en hij zette zijn hart niet daarop, betekent het verzet uit de wil en vandaar de halsstarrigheid; en alle Egyptenaren groeven rondom de rivier wateren om te drinken, betekent het doorgronden van het ware dat zij zouden toepassen op de valsheden; omdat zij uit de wateren van de rivier niet konden drinken, betekent het niet toepassen vanwege louter valsheden.

7304. En Jehovah sprak tot Mozes; dat dit het Goddelijk onderricht betekent uit de betekenis van Hij sprak, wanneer opnieuw iets wordt bevolen, dus het onderricht, nrs. 7186, 7267, 7288, hier het Goddelijk onderricht, omdat Jehovah sprak, namelijk het onderricht hoe verder moest worden gehandeld.

7305. Verzwaard is het hart van farao; hij weigert het volk te zenden; dat dit betekent dat zij halsstarrig daarop stonden, degenen die zij bestoken, niet te verlaten, staat vast uit de betekenis van verzwaard en ook van verstokt en verhard van hart zijn, dus de halsstarrigheid, nrs. 7272, 7300; en uit de betekenis van weigeren te zenden, dus niet verlaten; en uit de uitbeelding van farao, over wie die woorden worden gezegd, dus zij die belagen, waarover eerder.

7306. Ga tot farao in de morgenstond; dat dit de verheffing betekent tot meer bevestigingen, staat vast uit de betekenis van gaan of van binnentreden tot farao, namelijk de vergemeenschapping, nr. 7000; hier de vergemeenschapping van de dingen die bevestigen dat het het Goddelijke is dat hen waarschuwt om van die aanvallen af te laten; en uit de betekenis van de morgen of de morgenstond, namelijk de staat van verlichting en onthulling, nrs. 3458, 3723, 5097, 5740, hier de verheffing, omdat daarvan wordt gesproken met betrekking tot degenen die in valsheden zijn en die niet kunnen worden verlicht, maar verheven ten aanzien van de oplettendheid; dat zij die in valsheden zijn, niet kunnen worden verlicht, komt omdat de valsheden elk licht dat verlicht, verwerpen en uitblussen; alleen de waarheden nemen dat licht op.

7307. Zie, hij gaat uit tot de wateren; dat dit betekent dat dan, degenen die bestookten, in de valsheden vanuit begoochelingen waren, staat vast uit de uitbeelding van farao, namelijk zij die belagen, waarover eerder; en uit de betekenis van de wateren, hier van de wateren van Egypte, dus de valsheden vanuit begoochelingen; dat die valsheden of de valse dingen daarvandaan hier worden aangeduid, komt omdat met de slang waarin de stok van Aharon werd verkeerd, die valsheden worden aangeduid, nr. 7293; dat de wateren de waarheden zijn en in de tegengestelde zin de valsheden, zie de nrs. 739, 790, 2702, 3058, 3424, 4976, 5668; dat de stroom van Egypte het valse is, nr. 6693.

7308. En stel u op tegen hem over aan de oever van de stroom; dat dit de invloeiing volgens de staat betekent, staat vast uit de betekenis van zich opstellen tegenover, namelijk de invloeiing; als immers van de Goddelijke Wet, die door Mozes wordt uitgebeeld, wordt gezegd dat zij zich zou opstellen tegenover diegenen die in valsheden zijn en bestoken, die door farao worden uitgebeeld, dan kan niets anders met ‘zich opstellen tegenover’ worden aangeduid dan de invloeiing en daaruit de opneming en zo de gewaarwording; en uit de betekenis van de oever van de stroom, namelijk de staat van het valse waarin diegenen waren die aanvielen; dat de stroom van Egypte het valse is, zie nr. 6693; hier het valse vanuit begoochelingen, nr. 7307; de oever echter, die als het ware het bevattende is want die omringt en sluit in, is de staat van dat valse; alles heeft immers zijn staat, waarin en volgens welke het is.

7309. En de stok die in een slang is verkeerd geweest, neem in uw hand; dat dit een macht betekent eender aan de vorige, staat vast uit de betekenis van de stok, dus de macht, nrs. 4013, 4015, 4876, 4936, 7026; dat het een macht is eender aan de vorige, wordt daarmee aangeduid dat hij de stok zou nemen die in een slang is verkeerd geweest; en uit de betekenis van de hand, namelijk ook de macht, maar de geestelijke macht, waaruit de natuurlijke macht is, die de stok is, zie over machten de nrs. 6947, 7011.

7310. En gij zult tot hem zeggen; dat dit het bevel betekent, staat vast uit de betekenis van zeggen, wanneer het is door de Goddelijke Wet, die door Mozes wordt uitgebeeld, tot hen die in valsheden zijn, die door farao worden uitgebeeld, dus het bevel.

7311. Jehovah God der Hebreëen heeft mij tot u gezonden, door te zeggen; dat dit betekent uit het Goddelijke van de Kerk tot hen die bestookten, staat vast uit de betekenis van de Hebreëen, namelijk de dingen die van de Kerk zijn, nrs. 5136, 6675, 6684, 6738; het Goddelijke van de Kerk is Jehovah God der Hebreëen en Jehovah God is de Heer, Jehovah ten aanzien van het Goddelijk Goede en God ten aanzien van het Goddelijk Ware; en uit de betekenis van ‘heeft mij tot u gezonden’, namelijk tot hen die bestoken; dat door farao, tot wie Jehovah heeft gezonden, diegenen worden uitgebeeld die bestoken is meermalen getoond.

7312. Zend Mijn volk; dat dit betekent dat zij hen mogen verlaten, staat zonder ontvouwing vast.

7313. En dat zij Mij dienen in de woestijn; dat dit de eredienst in het duister betekent, staat vast uit de betekenis van Jehovah dienen, dus de eredienst; en uit de betekenis van de woestijn, namelijk dat wat niet bewoond en bebouwd is, waarover de nrs. 2708, 3900, in de geestelijke zin dat wat duister is ten aanzien van het goede en het ware van het geloof; dat hier de woestijn als duister wordt genoemd, komt omdat in het algemeen zij die van de geestelijke Kerk zijn, die door de zonen Israëls worden uitgebeeld, in het duister zijn ten aanzien van de ware dingen van het geloof, zie de nrs. 2715, 2716, 2718, 2831, 2849, 2935, 2937, 3833, 4402, 6289, 6500, 6865, 6945, 7233; in het bijzonder omdat zij in het duister zijn wanneer zij uit de staat van bestoking en verzoeking oprijzen; zij immers die in zo’n staat zijn, worden omstreamd door valsheden en worden heen en weer geschud als riet door de wind; dus van de twijfel in het bevestigende en andersom; vandaar zijn zij, wanneer zij pas uit die staat opklimmen, in het duister; maar dat duistere wordt dan bij graden verlicht. Omdat de staat zodanig is voor degenen die bestookt worden, werden daarom de zonen Israëls in de woestijn geleid, opdat zij die staat zouden uitbeelden waarin diegenen zijn

geweest die van de geestelijke Kerk waren vóór de komst van de Heer; en eveneens die staat waarin diegenen zijn die heden ten dage van die Kerk zijn en ten aanzien van de valsheden worden verwoest.

7314. En zie, gij hebt niet gehoord tot hiertoe, dat dit de ongehoorzaamheid betekent, staat vast uit de betekenis van horen, namelijk de gehoorzaamheid, nrs. 2542m 3869, 5017, 5471, 5475, 5216; dus is niet horen de ongehoorzaamheid.

7315. Aldus sprak Jehovah: Hierin zult gij bekennen dat Ik Jehovah ben; dat dit betekent, opdat zij vrees hebben voor het Goddelijke, staat vast uit wat eerder in nr. 7280 is gezegd, waar eendere woorden staan.

7316. Zie, ik sla met de stok die in mijn hand is, op de wateren die in de rivier zijn; dat dit de macht betekent over de valsheden die vanuit begoocheling zijn, staat vast uit de betekenis van de stok, dus de macht, nr. 7309; en uit de betekenis van de wateren die in de rivier zijn, dus de valsheden die vanuit begoocheling zijn, nr. 7307.

7317. En zij zullen worden verkeerd in bloed; dat dit betekent dat zij de waarheden zullen vervalsen, staat vast uit de betekenis van het bloed, namelijk het vervalste ware, nrs. 4735, 6978; bloed immers is in de echte zin het ware dat voortgaat van de Heer, dus het heilige van het geloof; dit wordt ook met het bloed in het Heilig Avondmaal aangeduid; maar in de tegengestelde zin is het Goddelijk Ware dat geweld wordt aangedaan en omdat dit plaatsvindt door vervalsingen, is het bloed de vervalsing van het ware.

Hieruit en uit wat volgt kan vaststaan wie in het bijzonder worden uitgebeeld door farao, of wie in het bijzonder worden verstaan onder degenen die belagen, namelijk dat diegenen binnen de Kerk zijn die het geloof hebben beleden en die zich eveneens hebben overreed dat het geloof zaligt en toch tegen de geboden van het geloof hebben geleefd; kort gezegd zij die in het overredende geloof zijn geweest en in een leven van het boze.

Wanneer zij in het andere leven komen, dragen zij de beginselen met zich mee dat zij in de hemel moeten worden binnengeleid omdat zij binnen de Kerk geboren zijn, zijn gedoopt, het Woord hebben gehad en de leer daaruit, die zij hebben beleden, vooral omdat zij de Heer hebben beleden en dat Hij voor hun zonden heeft geleden en zo dus diegenen heeft gezaligd die binnen de Kerk Hem vanuit de leer hebben beleden.

Wanneer dezen zo pas uit de wereld in het andere leven komen, willen zij niets weten ten aanzien van het léven van het geloof en van de naastenliefde; dit achten zij van geen belang; zij zeggen dat omdat zij het geloof hebben gehad dat alle kwaad van hun leven is afgewist en afgewassen door het bloed van het Lam.

Wanneer tot hen wordt gezegd, dat dit tegen de woorden van de Heer is, bij Mattheüs, waar deze woorden staan: *‘Velen zullen te dien dage tegen Mij zeggen: Heer, Heer, hebben wij niet door Uw Naam geprofeteerd en door Uw Naam demonen uitgeworpen en in Uw Naam vele krachten gedaan; maar dan zal Ik belijden: Ik ken u niet; gaat weg van Mij, gij werkers der ongerechtigheid; een elk die Mijn woorden hoort en deze doet, vergelijk Ik met een voorzichtig man; maar een elk die Mijn woorden horende, maar die niet doende is, vergelijk Ik met een dwaze man’*, (Mattheüs 7:21-24,26); en bij Lukas: *‘Dan zult gij aanvangen buiten te staan en aan de deur te kloppen, door te zeggen: Heer, Heer, doe ons open; maar antwoordende zal Hij tot hen zeggen: Ik ken u niet van waar gij zijt. Alsdan zult gij aanvangen te zeggen: Wij hebben vóór U gegeten en gedronken en Gij hebt in onze straten geleerd. Maar Hij zal zeggen: Ik zeg u, Ik ken u niet van waar gij zijt; gaat van Mij weg, alle gij werkers der ongerechtigheid’*, (Lukas 13:25-27), dan antwoorden zij hierop dat onder hen

geen anderen worden verstaan dan degenen die in het wondergeloof zijn geweest, maar niet in het geloof van de Kerk.

Maar zij vangen na enige tijd aan te weten dat geen anderen in de hemel worden binnengelaten dan zij die het leven van het geloof hebben geleefd, dus zij die de liefde jegens de naaste hebben gehad; en wanneer zij dit beginnen te weten, vangen zij aan de leerstellingen van hun geloof te geringschatten en eveneens het geloof zelf, want hun geloof was geen geloof, maar slechts een wetenschap van zulke geloofszaken en het was niet ter wille van het leven, maar ter wille van gewin en eerbewijzen.

Vandaar komt het, dat zij de zaken die van de wetenschap van hun geloof waren geweest, dan geringachten en eveneens verwerpen; en gelijk daarna werpen zij zich in valsheden tegen de waarheden van het geloof; in deze staat wordt het leven verkeerd van hen die het geloof hebben beleden en een met het geloof strijdig leven hebben geleefd.

Dezen zijn het die in het andere leven de rechtschapenen door valsheden bestoken, dus diegenen die onder farao in het bijzonder worden verstaan.

7318. De vis die in de rivier is, zal sterven; dat dit betekent dat het wetenschappelijke van het ware zal worden uitgeblust, staat vast uit de betekenis van de vis, namelijk het wetenschappelijke, nrs. 40, 991; hier het wetenschappelijke van het ware, omdat er wordt gezegd dat het zal sterven, aangezien de vis in de wateren is die in bloed zijn verkeerd, waarmee wordt aangeduid dat het zal worden uitgeblust door vervalsing; en uit de betekenis van sterven, dus uitgeblust worden.

Wat de vervalsing van het ware is, zal met vele voorbeelden worden toegelicht; het ware wordt vervalst, wanneer vanuit redeneringen de gevolgtrekking wordt gemaakt en er wordt gezegd dat, omdat niemand het goede kan doen van zichzelf, daarom het goede niets tot het heil bijdraagt; ook wordt het ware vervalst, wanneer er wordt gezegd, dat al het goede dat de mens doet, hemzelf beoogt en plaatsvindt ter wille van de beloning, en dat, omdat dit zo is, de werken van de naastenliefde niet moeten worden gedaan; het ware wordt vervalst, wanneer er wordt gezegd dat de mens, omdat al het goede uit de Heer is, niets van het goede moet doen, maar de invloeiing moet afwachten; het ware wordt vervalst, wanneer er wordt gezegd dat het ware bij de mens kan bestaan zonder het goede dat van de naastenliefde is, dus het geloof zonder de naastenliefde; het ware wordt vervalst, wanneer er wordt gezegd, dat niemand in de hemel kan binnengaan dan alleen degene die ellendig en arm is; ook wanneer er wordt gezegd dat niemand het kan dan alleen hij die al zijn bezit aan de armen geeft en zichzelf in ellende brengt; het ware wordt vervalst, wanneer er wordt gezegd dat elk mens, onverschillig hoedanig hij had geleefd, in de hemel kan worden binnengelaten, alleen uit barmhartigheid; nog meer wordt het ware vervalst, wanneer er wordt gezegd dat aan de mens macht is gegeven om wie ook maar in de hemel binnen te laten; het ware wordt vervalst, wanneer er wordt gezegd dat de zonden worden afgewist en afgewassen zoals vuil door water; en nog meer wordt het ware vervalst, wanneer er wordt gezegd dat een mens macht heeft om de zonden te vergeven en dat die, wanneer zij vergeven zijn, geheel en al afgewist zijn en de mens dan zuiver is; het ware wordt vervalst, wanneer er wordt gezegd dat de Heer alle zonden op Zichzelf heeft overgeleid en die zo heeft opgeheven en dat zo de mens kan worden gezaligd, onverschillig wat voor soort leven hij leidt; het ware kan worden vervalst, wanneer er wordt gezegd dat niemand wordt gezaligd dan alleen hij die binnen de Kerk is; de redeneringen waarmee de vervalsingen gebeuren, zijn de volgende: dat zij die binnen de Kerk zijn, gedoopt zijn, het Woord hebben, ten aanzien van de Heer weten, ten aanzien van de wederopstanding, ten aanzien van het eeuwige leven, ten aanzien van de hemel en de hel en dus dat zij weten wat het geloof is waardoor zij kunnen worden gerechvaardigd.

Er zijn talloze dingen die hieraan eender zijn, want er bestaat zelfs niet één enkel ware dat niet kan worden vervalst en niet één enkele vervalsing die niet met redeneringen vanuit begoocheling kan worden bevestigd.

7319. En de rivier zal stinken; dat dit de afkeer ervoor betekent, staat vast uit de betekenis van stinken, namelijk de afkeer, nr. 7161; en uit de betekenis van de rivier, hier de rivier van Egypte die in bloed was verkeerd, namelijk het vervalste ware.

Men moet weten dat in het andere leven niets meer afschuwelijk is en dus niets erger stinkt dan het ontwijde ware; het is hiermee gesteld zoals de vieze geur van een lijk, die ontstaat wanneer het levende vlees sterft.

Het valse immers stinkt niet dan alleen wanneer het naast het ware is gesteld; evenzo het boze niet dan alleen wanneer het naast het goede is gesteld; ieder ding wordt niet op zichzelf, maar uit het tegengestelde waargenomen hoedanig het is; daaruit kan vaststaan in welke grote mate het ontwijde ware stinkt; het ontwijde ware is het valse verbonden met het ware; en het vervalste ware is het valse dat niet verbonden is, maar aangebonden aan het ware en dat over het ware heerst.

7320. En de Egyptenaren zullen moeite hebben om de wateren uit de rivier te drinken; dat dit betekent zodat zij daarover nauwelijks iets zouden willen weten, staat vast uit de betekenis van de Egyptenaren, namelijk degenen die de waarheden vervalsen; uit de betekenis van drinken, namelijk onderricht worden in waarheden, nrs. 3069, 3772, 4017, 4018; vandaar is moeite hebben om te drinken, niet onderricht willen worden, dus nauwelijks iets willen weten ten aanzien van de waarheden; en uit de betekenis van de wateren van de rivier, dus de valsheden, nr. 7307, hier de vervalste waarheden.

Hieruit blijkt, dat met de Egyptenaren zullen moeite hebben om de wateren uit de rivier te drinken, wordt aangeduid dat degenen die in valsheden vanuit begoocheling zijn, nauwelijks iets over de waarheden zouden willen weten, dus dat zij daarvan afkeer zouden hebben.

De oorzaak van deze afkeer is de volgende, dat waarheden die door valsheden worden verdraaid, toch in het geheim en stilzwijgend strijden en moeite doen om de valsheden van zich af te schudden en dus prikkelen; want indien de valsheden met het geloof eraan slechts een weinig worden verwijderd, verdoemen de waarheden die.

7321. En Jehovah sprak tot Mozes; dat dit de voleinding betekent, staat vast uit wat nu volgt, want Jehovah sprak, sluit die dingen in.

7322. Zeg tot Aharon: Neem uw stok en strek uw hand uit over de wateren van Egypte; dat dit de macht betekent in de valsheden die bij de aanvallende belagers zijn, staat vast uit de betekenis van de stok, namelijk de natuurlijke macht, nr. 7309; vandaar is de stok nemen en de hand uitstrekken, geestelijke macht uitoefenen door de natuurlijke macht; en uit de betekenis van de wateren van Egypte, dus de valsheden die belagen, nr. 7307.

7

323. Over hun stromen, over hun rivieren; dat dit betekent in de leerstellingen van het valse, staat vast uit de betekenis van de stromen en rivieren, namelijk de leerstellingen; de wateren immers zijn de valsheden nr.7307; vandaar zijn de stromen en de rivieren, die de verzamelingen daarvan zijn, de leerstellingen, hier de leerstellingen van het valse; dat de stromen uitbeeldingen zijn van het inzicht, dus die van het ware zijn, zie de nrs. 2702, 3051; vandaar zijn het in de tegengestelde zin zaken die strijdig zijn met het inzicht, dus die van het valse zijn.

7324. En over hun poelen; dat dit betekent in de wetenschappen die daaraan van dienst waren, staat vast uit de betekenis van de poelen, dus de wetenschappen die van dienst zijn aan de waarheden die van de leerstellingen zijn en in de tegengestelde zin de wetenschappen die van dienst zijn aan de valsheden van de leerstellingen.

De poelen in het Woord betekenen, waar die genoemd worden, in de geestelijke zin het inzicht vanuit erkentissen van het goede en het ware, want de poelen worden daar door de verzamelde wateren of meren genomen en de verzamelde wateren of meren zijn in een samenvatting de erkentissen waardoor inzicht is, zoals bij Jesaja: *‘Uit de woestijn zullen wateren uitbarsten en rivieren in de vlakte van de woestijn; en de dorre plaats zal tot een poel zijn en de dorstige tot springaders van de wateren’*, (Jesaja 35:6,7).

Bij dezelfde: *‘Ik zal rivieren openen op de hellingen en in het midden van de valleien zal Ik bronnen stellen; de woestijn tot een poel der wateren en het droge land tot springaders der wateren’*, (Jesaja 41:18); daar staat de woestijn stellen tot een poel der wateren, voor de erkentissen van het goede en het ware geven en vandaar inzicht, waar zij tevoren niet waren.

Bij dezelfde: *‘Ik zal de bergen en de heuvelen verwoesten en alle gras doen verdorren en Ik zal de rivieren tot eilanden stellen en de poelen uitdrogen’*, (Jesaja 42:15); de poelen voor eendere dingen.

Evenzo bij David: *‘Van voor de Heer verkeert gij in barensood, gij land, van voor de God Jakobs, die de rots verkeerde in een poel der wateren, de keisteen in een bron der wateren’*, (Psalm 114:7,8).

Bij Jesaja: *‘Verminderd en uitgedroogd zullen worden de stromen van Egypte; derhalve zullen de vissers rouwen en allen die de angel in de stroom werpen; vandaar zullen de fundamenten ervan verbrijzeld zijn; allen die loon maken uit de poelen der ziel’*, (Jesaja 19:6,8,10); de poel der ziel voor het inzicht dat uit erkentissen is; maar omdat over Egypte wordt gehandeld, zijn de poelen der ziel de zaken die van het inzicht zijn vanuit de wetenschappelijke dingen van de Kerk, want Egypte zijn die wetenschappelijke dingen; wetenschappelijke dingen zijn erkentissen, maar in een lagere graad.

Dat de poelen der wateren in de tegengestelde zin de boosheden uit de valsheden zijn en vandaar waanzin, blijkt bij Jesaja: *‘Ik zal van Babel uitroeien de naam en het overschot en de zoon en de kleinzoon en Ik zal haar stellen tot een erfenis van de eend en tot poelen der wateren’*, (Jesaja 14:22,23); en omdat de poelen in de tegengestelde zin boosheden vanuit valsheden zijn, en vandaar waanzin, betekenen zij ook de hel, waar zulke dingen regeren, maar dan wordt de poel een poel van vuur genoemd en een poel brandend van vuur en zwavel, zoals in (Openbaring 19:20; 20:10,14,15; 21:8); het vuur en de zwavel voor de zelfliefde en de begeerten daaruit, want de zelfliefde en de begeerten ervan zijn niets anders dan een vuur, niet een vuur vanuit de elementen, maar vuur van een geestelijk vuur, welk vuur de mens leven geeft; dat de liefden vitale vuren zijn, is duidelijk voor degene die dit overweegt; het zijn deze vuren die worden verstaan onder de heilige vuren die in de hemelen zijn en onder de vuren van de hel; elementair vuur bestaat daar niet.

7325. En over alle verzameling van de wateren; dat dit betekent waar enig valse is, staat vast uit de betekenis van de wateren, namelijk valsheden, nr. 7307; vandaar is de verzameling der wateren, daar waar de valsheden tezamen zijn.

7326. En zij zullen bloed zijn; dat dit betekent dat zij de waarheden zullen vervalsen, staat vast uit de betekenis van het bloed, namelijk de vervalsing van het ware, nr. 7317.

Het bloed in de echte zin betekent het heilige van de liefde, dus de naastenliefde en het geloof, want deze zijn de heilige dingen van de liefde; dus betekent het bloed het heilig Ware dat voortgaat van de Heer, nrs. 1001, 4735, 6978; in de tegengestelde zin echter betekent het

bloed het geweld dat de naastenliefde is aangedaan en eveneens het geweld dat het geloof is aangedaan en dus het voortgaande heilig Ware dat geweld is aangedaan; en omdat dit geweld wordt aangedaan, wanneer het wordt vervalst, wordt vandaar met het bloed de vervalsing van het ware aangeduid; en in een hogere graad wordt met het bloed de ontwijding van het ware aangeduid; dit werd aangeduid met het eten van bloed, waarom dit dan ook zo streng verboden was, nr. 1003.

7327. En er zal bloed zijn in het gehele land van Egypte; dat dit de totale vervalsing betekent, staat vast uit de betekenis van het bloed, namelijk de vervalsing van het ware, nr. 7326; en uit de betekenis van het gehele land van Egypte, namelijk overal, dus totaal.

Er vindt een totale vervalsing plaats, wanneer het valse aanvangt te regeren, want de mens leeft dan volgens het ingeboren en het verworven boze en voelt daarin verkwikking; en omdat de waarheden van het geloof zulke zaken verbieden, voelt hij dan daarvoor afkeer en wanneer hij een afkeer daarvoor heeft, dan werpt hij de ware dingen, waar zij ook maar zijn, van zich af en indien hij ze niet kan verwerpen, vervalst hij ze.

7328. En in de houten en in de stenen; dat dit betekent; dat van het goede dat van de naastenliefde is en van het ware dat van het geloof is, namelijk de totale vervalsing, staat vast uit de betekenis van de houten, namelijk de goedheden die van de naastenliefde zijn, nrs. 2784, 2812, 3720; en uit de betekenis van de stenen, namelijk de waarheden die van het geloof zijn, nrs. 1298, 3720, 6426.

7329. En aldus deden Mozes en Aharon, gelijk als Jehovah geboden had; dat dit de uitwerking betekent, staat zonder ontvouwing vast.

7330. En hij hief de stok op en hij sloeg de wateren die in de rivier waren; dat dit de geweldige macht in de valsheden betekent, staat vast uit wat eerder in nr. 7316 is gezegd; het geweldige wordt daarmee aangeduid dat hij de stok ophief en op die manier het water sloeg.

7331. Voor de ogen van farao en voor de ogen van zijn knechten; dat dit betekent voor het waarnemen van al degenen die belaagden, staat vast uit de betekenis van de ogen, namelijk opmerken, waarnemen, nrs. 4083, 4339; en uit de uitbeelding van farao, namelijk degenen die met valsheden aanvallen, waarover eerder; al diegenen worden aangeduid, wanneer er wordt gezegd voor de ogen van farao en voor de ogen van zijn knechten.

7332. En alle wateren die in de rivier waren, werden in bloed verkeerd; dat dit betekent vandaar de vervalsing van al het ware, staat vast uit de betekenis van de wateren die in de rivier waren, namelijk de valsheden, nr. 7307; en uit de betekenis van het bloed, namelijk de vervalsing van het ware, nrs. 7317, 7326.

Dat het wordt toegelaten dat zij die in valsheden zijn en bestoken in het andere leven, de waarheden vervalsen heeft als oorzaak dat zij niet door de waarheden, die van het geloof zijn, vergemeenschapping hebben met hen die in de hemel zijn en door de boosheden die van het leven zijn, vergemeenschapping hebben met hen die in de hel zijn en zij zich vandaar door de waarheden iets van licht uit de hemel verwerven en daarop iets van inzicht en maken dat die zaken de boosheden, die van het leven zijn, ten gunste van het boze aanwenden en zo de hemelse dingen, bij zich onderwerpen aan de helse dingen en eveneens dat zij niet de eenvoudige rechtschapen geesten verleiden, met wie zij door de waarheden vergemeenschapping hebben.

Ook weten de bozen in het andere leven, bij wie de waarheden nog niet vervalst zijn, zich daardoor heerschappij te verwerven, want de waarheden hebben macht en wel dermate dat

die niet weerstaan kunnen worden. Nrs. 3091, 6344, 6423, 6948; vandaar zouden zij eveneens de waarheden misbruiken.

Bovendien werken de waarheden bij de bozen in het geheel niets uit ter verbetering van hun leven, maar de bozen gebruiken ze slechts als middelen om het boze te doen; afgezien van dat gebruik, lachen de bozen om de waarheden; zij zijn zoals de boze voorgangers, die de waarheden van de leer zouden bespotten als die hun niet van dienst waren als middelen om te winnen.

Dit zijn de oorzaken waarom het de bozen wordt toegelaten om bij zich de waarheden te vervalsen.

7333. En de vis die in de rivier was, stierf; dat dit betekent dat het wetenschappelijke van het ware ook was uitgeblust, staat vast uit wat eerder in nr. 7318 is gezegd, waar dezelfde woorden staan.

7334. En de rivier stonk; dat dit de afkeer betekent, staat vast uit wat eerder in nr. 7319 is gezegd.

7335. En de Egyptenaren konden het water uit de rivier niet drinken; dat dit betekent dat zij daarover nauwelijks iets wilden weten, staat eveneens vast uit wat eerder in nr. 7320 is gezegd.

7336. En er was bloed in het ganse land van Egypte; dat dit de totale vervalsing betekent, zie nr. 7327.

7337. En de magiërs van Egypte deden aldus met hun bezweringen; dat dit betekent dat zij die valsheden aanbrachten, staat vast uit de betekenis van de Egyptische magie en van de bezweringen, namelijk het misbruik van de Goddelijke orde, nrs. 5223, 6052, 7296. Wat betreft de wonderen, moet men weten dat de Goddelijke wonderen verschillen van de magische wonderen, zoals de hemel van de hel; de Goddelijk wonderen gaan voort van het Goddelijk Ware en gaan voort volgens de orde; de uitwerkingen in laatste zijn de wonderen, wanneer het de Heer behaagt dat zij zich in die vorm vertonen; vandaar komt het dat alle Goddelijke wonderen de staten van het rijk van de Heer in de hemelen en van het rijk van de Heer op aarde of van de Kerk uitbeelden; dit is de innerlijke vorm van de Goddelijke wonderen; zo is het dus gesteld met alle wonderen in Egypte en eveneens met de overige, waarover in het Woord wordt gesproken; ook betekenden alle wonderen die de Heer Zelf heeft gedaan toen Hij in de wereld was, de toekomstige staat van de Kerk, zoals dat de ogen van de blinden geopend zouden worden, de oren van de doven, de tongen van de stommen losgemaakt, dat de lammen liepen, de verminkten en eveneens de melaatsen werden genezen; dit betekende dat degenen die op die wijze werden aangeduid, het evangelie zouden opnemen en geestelijk worden genezen en wel door de Komst van de Heer in de wereld; zodanig zijn de Goddelijke wonderen in hun innerlijke vorm.

Maar de magische wonderen sluiten in het geheel niets in; zij gebeuren door de bozen om zich macht te verwerven over anderen en zij verschijnen in de uitwendige vorm eerder aan de Goddelijke wonderen; de oorzaak dat zij eerder verschijnen, is dat zij uit de orde vloeien en de orde verschijnt eerder in de laatste toestand, waar zich de wonderen vertonen; zo heeft bijvoorbeeld het Goddelijk Ware dat van de Heer voortgaat in zich alle macht; vandaar komt het dat er ook in de ware dingen in laatste fase van de orde macht is; daarom verwerven de bozen zich door de waarheden macht en heersen dan over anderen.

Als voorbeeld: het is volgens de orde dat de staten van de aandoening en van de gedachte, de idee van plaats en afstand in het andere leven maken en dat zij voor evenzoveel wederzijds

van elkaar schijnen af te staan als zij in een van elkaar afwijkende staat zijn; dit punt van de orde is uit het Goddelijke, opdat allen die in de Grootste Mens zijn, wederzijds van elkaar zijn onderscheiden; de magiërs in het andere leven misbruiken dit punt van de orde; zij brengen immers over anderen veranderingen van staat en dragen hen zo nu eens in de hoogte, dan weer in de diepte en eveneens werpen zij hen in gezelschappen om hun als subjecten van dienst te zijn; en zo meer in talloze andere gevallen.

Hieruit blijkt, dat magische wonderen eender schijnen, maar toch van binnen in zich een tegengesteld doel hebben, namelijk om de dingen die van de Kerk zijn te vernietigen, maar de Goddelijke wonderen hebben van binnen in zich het doel om de Kerk op te bouwen.

Zij verhouden zich zoals twee mooie vrouwen, van wie de ene vanwege hoererie van binnen geheel en al verrot is, terwijl de andere vanwege kuisheid of vanwege de echtelijke liefde geheel en al van binnen zuiver is; de uitwendige vorm van beiden is eender, maar de innerlijke verschillen zijn zoals de hemel en de hel.

7338. En het hart van farao was verstokt; dat dit de halsstarrigheid betekent, zie de nrs. 7272, 7300.

7339. En hij hoorde niet naar hen; dat dit het niet opnemen en de ongehoorzaamheid betekent, zie eveneens eerder de nrs. 7224, 7275, 7301.

7340. Gelijk als Jehovah gesproken had; dat dit betekent volgens de voorzegging, zie nr. 7302.

7341. En farao schouwde om en kwam tot zijn huis; dat dit het denken en het bespiegelen vanuit valsheden betekent, staat vast uit de betekenis van omschouwen, namelijk denken en bespiegelen, want omschouwen in de geestelijke zin is niet met de stoffelijke ogen naar iets schouwen, maar het is terugblikken met het gemoed, dus denken en bespiegelen; en uit de betekenis van het huis van farao, namelijk het valse; wanneer immers farao het valse uitbeeldt, dan beeldt zijn huis hetzelfde uit; vandaar betekent tot zijn huis komen, de valsheden; en omdat met die woorden het denken en bespiegelen vanuit het valse wordt aangeduid, volgt daaruit dat hij zijn hart daartoe niet zette, want degene die uit het valse denkt, zet zijn hart niet tot het Goddelijke dat waarschuwt.

7342. En hij zette zijn hart niet tot dit, dat dit het verzet vanuit de wil betekent en vandaar de halsstarrigheid, staat vast uit de betekenis van het hart niet tot iets zetten, namelijk geen aandacht geven; en omdat het geen aandacht geven tot de Goddelijke dingen bij de bozen komt van het verzet van de wil, wordt daarom met dezelfde woorden dat aangeduid; en omdat niet het hart daartoe zetten, hetzelfde insluit wat verstokt worden insluit, daarom wordt ook de halsstarrigheid aangeduid, nrs. 7272, 7300, 7338.

Wat betreft het verzet vanuit de wil, moet men weten dat het de wil is die de mens regeert; door sommigen wordt geloofd, dat het verstand regeert, maar het verstand regeert niet tenzij de wil geneigd is; het verstand immers begunstigt de wil, want het verstand is in zich beschouwd niets anders dan de vorm van de wil; wanneer wil wordt gezegd, wordt de aandoening verstaan die van de liefde is; de wil van de mens immers is niets anders; die aandoening is het die de mens regeert; want de aandoening van de liefde is zijn leven.

Indien de mens de aandoening van zich en van de wereld heeft, dan is zijn gehele leven niets anders; ook kan hij haar niet weerstaan, want dat zou gelijk staan met zijn leven zelf te weerstaan; de beginselen van het ware doen niets.

Indien de aandoening van die liefden heerst, haalt die het ware naar haar zijde over en dan vervalst zij dat; en indien het niet ten volle begunstigt, verwerpt zij het; vandaar komt het dat

de beginselen van het ware van het geloof in het geheel niets uitwerken bij de mens, tenzij de Heer de aandoening van de geestelijke liefde inboezemt, dat wil zeggen, de liefde jegens de naaste; en voor zoveel als de mens deze aandoening opneemt, voor zoveel neemt hij ook de waarheden van het geloof op; het is de aandoening van deze liefde die de nieuwe wil maakt. Hieruit nu kan vaststaan, dat de mens nooit het hart tot enig ware zet, indien de wil zich verzet.

Vandaar komt het, dat de helsen, omdat zij in de aandoening of de begeerte van het boze zijn, de ware dingen van het geloof niet kunnen opnemen, en dus niet kunnen worden verbeterd; vandaar komt het eveneens, dat de bozen de waarheden die van het geloof zijn, vervalsen zo veel als zij kunnen.

7343. En alle Egyptenaren groeven rondom de rivier wateren om te drinken; dat dit het doorvorsen van het ware betekent dat zij zouden toepassen op de valsheden, staat vast uit de betekenis van graven, namelijk trachten te doorgronden, waarover hierna; uit de betekenis van de wateren rondom de rivier, namelijk de waarheden; dat de wateren rondom de rivier de waarheden zijn, komt omdat die buiten de rivier waren en niet bloed waren geworden.

Dat de wateren de waarheden zijn, zie de nrs. 739, 790, 2702, 3058, 3424, 4976, 5668; en uit de betekenis van drinken, namelijk de valsheden toepassen; dat drinken toepassen is, zie nr.

5709; wie immers drinkt, past op zich toe, dus neemt op; maar men moet weten dat de toepassing plaatsvindt volgens de hoedanigheid en de staat van degene die het op zich toepast; wie in de aandoening van het ware is, past de ware dingen op zich toe, volgens de staat en de hoedanigheid van de aandoening; wie in de aandoening van het valse is, verdraait en vervalst de waarheden, wanneer hij die op zich toepast, wat hieruit kan vaststaan, dat het Goddelijk Ware bij ieder mens invloeit, maar dat het bij eenieder wordt gevarieerd volgens de staat en de hoedanigheid van zijn leven; en vandaar dat de helsen dit Ware verkeren in helse zaken; eender verkeren zij het Goddelijk Goede in het boze, de hemelse liefden in duivelse liefden, de barmhartigheid in haat en wreedheid, de echtelijke liefde in echtbreuk, dus in tegenstellingen; de oorzaak hiervan is dat de hoedanigheid en de staat van hun leven tegengesteld zijn; vandaar komt het dat met alle Egyptenaren groeven rondom de rivier, het uitzoeken van het ware wordt aangeduid dat zij zouden toepassen op de valsheden.

Dat het ware in het valse en het goede in het boze wordt verkeerd bij hen die in het valse en boze zijn en eveneens omgekeerd, blijkt uit de algemene regel, dat voor de zuivere mens alle dingen zuiver zijn en voor de onzuivere mens alle dingen onzuiver; dit kan eveneens worden toegelicht uit voorbeelden in de natuur; zoals uit het licht dat uit de zon is; dat licht is blinkend wit, niettemin wordt het gevarieerd volgens de vormen waarin het invloeit; vandaar de kleuren; en het wordt schoon in schone vormen en lelijk in lelijke vormen; dit kan ook worden toegelicht met het enten van twijgen in bomen; de geënte twijg op de gemeenschappelijke stam draagt haar eigen vrucht en daarom wordt het sap van de boom zodra dat in de geënte twijg invloeit, gevarieerd en wordt tot sap van de twijg en geschikt om de bladeren en de vruchten ervan voort te brengen.

Eender is het gesteld met de dingen die bij de mens invloeien.

Dat graven doorvorsen is, komt omdat met het water, de bron, de put, die uitgegraven worden, waarheden worden aangeduid, die niet uitgegraven maar door doorzocht worden en daarom wordt ook in de oorspronkelijke taal met hetzelfde woord, wanneer het op waarheden wordt toegepast, navorsen aangeduid.

In de profetieën echter wordt in plaats van het ware of water, of bron gezegd en in plaats van navorsen wordt gezegd graven; zodanig immers is de profetische taal, zoals blijkt bij Mozes,, waar gehandeld wordt over de bron Beer, waarover Israël dit gezang zong: *'Klim op, bron, antwoord over haar: De bron die de vorsten gegraven hebben, de eersten des volks*

uitgegraven, door de Wetgever, met hun stokken, (Numeri 21:16-18); daar wordt met de bron de leer van het Goddelijk Ware aangeduid, met graven het navorsen ervan.

7344. Omdat zij uit de wateren van de rivier niet konden drinken; dat dit betekent het niet toepassen vanwege louter valsheden, staat vast uit de betekenis van niet kunnen drinken, namelijk niet toepassen; dat drinken toepassen is, zie nr. 7343; en uit de betekenis van de wateren van de rivier niet kunnen drinken, wordt aangeduid dat de waarheden niet op de valsheden kunnen worden toegepast, dat wil zeggen, door louter valsheden vervalst, volgt ook uit de innerlijke zin van de voorgaande woorden, namelijk wateren om te drinken rondom de rivier graven, dus de waarheden naspeuren die zij op de valsheden zouden toepassen.

Dat de waarheden niet op de valsheden kunnen worden toegepast door louter valsheden, komt omdat het ware en het valse volslagen tegengesteld zijn en tegenstellingen kunnen niet op elkaar worden toegepast, tenzij er tussenliggende verbindingen zijn; tussenliggende verbindingen zijn de begoochelingen van de uiterlijke zinnen en het zijn eveneens de woorden die in het Woord volgens de schijn zijn gezegd; als voorbeeld het volgende: dat niets dan alleen het goede uit de Heer is en nooit enig boze; dit ware wordt vervalst door de begoochelingen dat de Heer het boze kan wegnemen indien Hij dat wil, vanuit Zijn almacht en dat Hij, omdat Hij het niet wegneemt, de oorzaak ervan is en dat dus het boze eveneens uit de Heer is; uit de dingen die volgens de schijn zijn gezegd in het Woord: dat Jehovah of de Heer toorn, straft, verdoemt, in de hel werpt, terwijl toch degenen die in het boze zijn, dit zichzelf aandoen en vandaar het boze van een straf over zich brengen, want het boze van de straf en het boze van de schuld zijn in het andere leven verbonden; zoals talloze andere dingen.

7345. vers 25-29.

En vervuld werden zeven dagen nadat Jehovah de rivier geslagen had.

En Jehovah sprak tot Mozes: Kom tot farao, en gij zult tot hem zeggen: Aldus zegt Jehovah: Zend Mijn volk en dat zij Mij dienen.

En indien gij weigert te zenden, zie, Ik zal aantasten uw gehele grens met vorsen. En de rivier zal vorsen doen voortkruipen en zij zullen opklimmen en komen in uw huis en in de kamer van uw legerstede en op uw bed en in het huis van uw knechten en in uw volk en in uw bakovens en in uw baktroggen.

En in u en in uw volk en in al uw knechten, zullen de vorsen opklimmen.

En vervuld werden zeven dagen nadat Jehovah de rivier geslagen had, betekent het einde van die staat, nadat de waarheden waren vervalst; en Jehovah sprak tot Mozes, betekent het nieuwe onderricht; kom tot farao en gij zult tot hem zeggen, betekent het bevel tot hen die bestoken; aldus zegt Jehovah: Zend Mijn volk opdat zij Mij dienen, betekent opdat zij hen verlaten die van de Kerk zijn, opdat zij in het vrije hun God vereren; en indien gij weigert, betekent indien zij niet zouden verlaten; zie, Ik zal aantasten uw gehele grens met vorsen, betekent de redeneringen uit louter valsheden; en de rivier zal vorsen doen voortkruipen, betekent dat er redeneringen uit die valsheden zullen zijn; en zij zullen opklimmen en komen in uw huis en in de kamer van uw legerstede, betekent dat zij het gemoed zullen vullen tot aan de innerlijke dingen ervan toe; en op uw bed, betekent tot het binnenste; en in het huis van uw knechten en van uw volk, betekent alles wat in het natuurlijke is; en in uw bakovens en in uw baktroggen, betekent in de verkwikkingen van de begeerten; en in u en in uw volk en in al uw knechten, zullen de vorsen opklimmen, betekent dat de redeneringen vanuit valsheden zullen zijn in alle en de afzonderlijke dingen.

7346. En vervuld werden zeven dagen nadat Jehovah de rivier geslagen had; dat dit het einde van die staat betekent, nadat de waarheden waren vervalst, staat vast uit de betekenis van zeven dagen, dus een volledige periode van aanvang tot einde, dus een volle staat, nrs. 728, 6508; iets eenders als een week, nrs. 2044, 3845; dus zijn de vervulde zeven dagen het einde van die periode of van die staat; en uit de betekenis van nadat Jehovah de rivier geslagen had, namelijk nadat de waarheden waren vervalst; dat immers de rivier die geslagen was met de stok van Aharon en de wateren die bloed waren geworden, wil zeggen dat de waarheden vervalst waren, zie de nrs. 7316, 7317, 7330, 7332.

7347. En Jehovah sprak tot Mozes; dat dit het nieuwe onderricht betekent, staat vast uit de betekenis van Jehovah sprak, wanneer opnieuw iets wordt bevolen, dus het nieuwe onderricht, nrs. 7186, 7267, 7304.

7348. Komt tot farao en gij zult tot hem zeggen; dat dit het bevel betekent tot hen die bestoken, staat vast uit de betekenis van komen of binnengaan en zeggen, wanneer het vanwege Jehovah plaatsvindt, namelijk het bevel; en uit de uitbeelding van farao, namelijk degenen die door valsheden belagen, waarover de nrs. 7107, 7110, 7126, 7142.

7349. Aldus zegt Jehovah: Zend Mijn volk, opdat zij Mij dienen; dat dit betekent, opdat zij hen verlaten die van de Kerk zijn, opdat zij in het vrije hun God vereren, staat vast uit de betekenis van zenden, dus verlaten; uit de uitbeelding van de zonen Israëls, die hier Mijn volk zijn, namelijk degenen die van de geestelijke Kerk zijn, waarover de nrs. 6426, 6637, 6862, 6868, 7035, 7062, 7198, 7201, 7215, 7223; en uit de betekenis van Mij dienen, namelijk hun God vereren; dat het een vereren in het vrije is, komt omdat de eredienst niet kon plaatsvinden waar de valsheden bestookten en omdat elke eredienst die een waarlijke eredienst is, in het vrije moet zijn, nrs. 1947, 2875, 2876, 2880, 2881, 3145, 3146, 3158, 4031.

7350. En indien gij weigert te zenden, indien zij niet zouden verlaten.

7351. Zie, Ik zal aantasten uw gehele grens met vorsen; dat dit de redeneringen vanuit louter valsheden betekent, staat vast uit de betekenis van de vorsen, namelijk redeneringen; dat die uit louter valsheden zijn, wordt daarmee aangeduid dat zij uit de rivier voortkropen, zoals vlak daarop volgt; dat de rivier van Egypte het valse is, zie de nrs. 6693, 7307, en omdat er wordt gezegd dat de gehele grens daarmee zou worden aangetast.

Hiermee wordt eveneens aangeduid dat de redeneringen niet zullen zijn vanuit vervalste waarheden, maar uit louter valsheden; de oorzaak hiervan is dat de redneringen vanuit vervalste waarheden tenslotte worden verkeerd in lasteringen tegen het ware en het goede; en bovendien werpen de waarheden zelf de vervalsing van zich weg; zij kunnen immers niet tezamen zijn met de valsheden, en zolang zij dit zijn, strijden zij daarmee en tenslotte maken zij zich daarvan los en scheiden zich af; vandaar komt het dat de mens nadat hij waarheden heeft vervalst, die tenslotte geheel en al ontkent; anders zouden de valsheden ook over de waarheden heersen; vandaar komt het, dat het de bozen in het andere leven, nadat zij in de hel zijn geworpen, niet is geoorloofd te redeneren vanuit vervalste waarheden, maar alleen vanuit louter valsheden.

Dat de vorsen de redeneringen vanuit valsheden zijn, staat vast bij Johannes: *'Ik zag uit de mond van de draak en uit de mond van het beest en uit de mond van de leugenprofeet, drie onreine geesten, de vorsen gelijk; het zijn immers de geesten van demonen, die tekenen doen om uit te gaan tot de koningen van de aarde en van het gehele wereldrond, om die te vergaderen tot de krijg van die grote dag van de almachtige God'*, (Openbaring 16:13,14);

dat de vorsen de redeneringen zijn vanuit valsheden tegen de waarheden, blijkt daar uit de afzonderlijke dingen, want er wordt gezegd dat zij uitgingen uit de mond van de draak, uit de mond van het beest en uit de mond van de leugenprofeet; en verder dat zij uitgingen tot de koningen van de aarde om die te vergaderen tot de krijg; de koningen van de aarde zijn de waarheden van de Kerk; dat de koningen de waarheden zijn en in de tegengestelde zin valsheden, zie de nrs. 1672, 1728, 2015, 2069, 3009, 3670, 4575, 4581, 4966, 5044, 5068, 6148; en dat de aarde de Kerk is, nrs. 662, 1067, 1262, 1733, 1850, 2117, 2118, 3355, 4447, 4535, 5577; en dat de krijg de geestelijke strijd is, nr. 2686, dus tegen de ware en de goede dingen van het geloof; daaruit blijkt dat de vorsen de redeneringen zijn vanuit valsheden tegen waarheden.

Bij David: *'Hij verkeerde hun wateren in bloed en Hij doodde hun vis; Hij deed op hun land vorsen voortkruipen, in de kamers van hun koningen'*, (Psalm 105:29,30); in de kamers van hun koningen, wordt er gezegd, omdat er wordt verstaan het redeneren tegen de waarheden vanuit valsheden; de kamers van de koningen zijn de innerlijke waarheden en in de tegengestelde zin de innerlijke valsheden; dat de koningen de waarheden zijn en in de tegengestelde zin valsheden, zie vlak hiervoor.

7352. En de rivier zal vorsen doen voortkruipen; dat dit betekent dat er redeneringen vanuit die valsheden zullen zijn, staat vast uit de rivier van Egypte, namelijk het valse, nrs. 6693, 7307; en uit de betekenis van de vorsen, namelijk de redeneringen, nr. 7351; dat de vorsen redeneringen zijn, komt omdat zij in de wateren zijn en daar aan één stuk kwaken en eveneens tot de onreinheden behoren.

Wat een redenering vanuit louter valsheden is, zal met een aantal voorbeelden worden toegelicht: uit louter valsheden redeneert diegene die alles aan de natuur toeschrijft en nauwelijks iets aan het Goddelijke; terwijl toch alle dingen uit het Goddelijke zijn en de natuur slechts het instrument is waardoor het Goddelijke werkt.

Uit louter valsheden redeneert degene die gelooft dat de mens is zoals een dier, alleen volmakter, omdat hij kan denken; en zo, dat de mens zoals een dier zal sterven; omdat hij de verbinding ontkent van de mens met het Goddelijke door het denken dat van het geloof is en door de aandoening die van de liefde is en vandaar de wederopstanding en het eeuwige leven ontkent, spreekt hij vanuit louter valsheden.

Evenzo hij die gelooft dat er geen hel is en verder eveneens hij die gelooft dat de mens niet méér heeft dan de verkwikking van het leven wanneer hij in de wereld is en dat hij daarom daarvan moet genieten, omdat hij wanneer hij sterft, geheel en al sterft.

Vanuit louter valsheden redeneert hij die gelooft dat alles aan de eigen voorzichtigheid van het eigen verstand en van het lot is, maar niet van de Goddelijke Voorzienigheid, tenzij die een voorzienigheid is die universeel is.

En ook degene die gelooft dat godsdienst niets anders is dan een middel om de eenvoudigen in banden te houden.

Voor al redeneren diegenen uit louter valsheden, die geloven dat het Woord niet Goddelijk is. Kortom al diegenen redeneren uit louter valsheden, die de Goddelijk Waarheden geheel en al ontkennen.

7353. En zij zullen opklimmen en komen in uw huis en in de kamer van uw legerstede; dat dit betekent dat zij het gemoed zullen vullen en tot de innerlijke dingen ervan toe, staat vast uit de betekenis van het huis, namelijk het gemoed van de mens, nrs. 3538, 4973, 5023; en uit de betekenis van de kamer van de legerstede, namelijk de innerlijke dingen van het gemoed; dat die kamers de innerlijke dingen van het gemoed zijn, komt omdat zij binnenin het huis zijn.

Met kamers wordt het innerlijke aangeduid en met de kamers van de legerstede het nog meer innerlijke, in deze plaatsen, bij Jesaja: *'Ga heen, volk, treed binnen in uw kamers en sluit de deur na u toe, verberg u zoals slechts een klein ogenblik, totdat de toorn overga'*, (Jesaja 26:20).

Bij Ezechiël: *'Hij sprak tot mij: Hebt gij gezien, zoon des mensen, de dingen die de ouderen van de zonen Israëls doen in de duisternis, eenieder in de kamers van zijn beeld'*, (Ezechiël 8:12).

Bij Mozes: *'Van buiten zal het zwaard beroven en uit de kamers de schrik'*, (Deuteronomium 32:25).

In het tweede Boek der Koningen: *'Elisa de profeet, die in Israël is, geeft de koning van Israël te kennen de woorden die gij spreekt in de kamer van uw legerstede'*, (2 Koningen 6:12).

De Ouden vergeleken het gemoed van de mens met een huis en dat wat van binnen in de mens is met kamers; het menselijk gemoed is eveneens zodanig, want de dingen die daar zijn, zijn nauwelijks anders onderscheiden dan zoals een huis in de kamers ervan; de kamers die in het midden zijn, zijn daar de binnenste en die aan de zijden zijn, zijn daar de uiterlijke; deze worden met voorhoven vergeleken en die van buiten met de innerlijke dingen samenhangen, met gaanderijen of omgangen.

7354. En op uw bed; dat dit betekent tot de binnenste dingen, staat vast uit de betekenis van het bed, namelijk het binnenste; wanneer immers de kamers van de legerstede de innerlijke dingen zijn, dan is de legerstede of het bed dat daarin is, het binnenste.

7355. En in het huis van uw knechten en van uw volk; dat dit alles betekent dat in het natuurlijke is, staat vast uit de betekenis van het huis, namelijk het gemoed van de mens en omdat daarvan wordt gesproken met betrekking tot de Egyptenaren en tot de knechten van farao, is dit het natuurlijk gemoed; dat het huis het gemoed is, zie nr. 7353; en uit de betekenis van de knechten en het volk van farao, namelijk alle dingen die in het natuurlijke zijn; die zaken die daar van dienst zijn om de valsheden te bevestigen, worden knechten genoemd; dat van volk wordt gesproken met betrekking tot waarheden en in de tegengestelde zin tot valsheden, zie de nrs. 1259, 1260, 3295, 3581, 4619, 6451, 6465; daaruit blijkt, dat met in het huis van de knechten en van het volk van farao, wordt aangeduid: alles wat in het natuurlijke is.

7356. En in uw bakovens en in uw baktroggen; dat dit betekent in de verkwikkingen van de begeerten, staat vast uit de betekenis van de bakovens, namelijk, omdat daarin het brood wordt bereid, de uiterlijke goedheden zijn; en de uiterlijke goedheden zijn in het natuurlijke en gewoonlijk verkwikkingen worden genoemd; want de innerlijke goedheden, die van de liefde en vandaar van de aandoening zijn, worden, wanneer zij in het natuurlijke invloeien, daar als verkwikking gevoeld; dit wordt aangeduid met bakovens in de goede zin; maar in de tegengestelde zin, zoals hier, worden met de bakovens de verkwikkingen van de begeerten aangeduid, dat wil zeggen, de verkwikkingen vanuit de liefden van de hel die de liefden zijn van de wereld en van zich; en uit de betekenis van de baktroggen, dus eveneens de verkwikkingen van de begeerten in het natuurlijke, maar nog uiterlijker, omdat de baktroggen vaten zijn waarin het deeg voor het brood wordt bereid.

Dat de redeneringen zullen binnentreden in de verkwikkingen van de begeerten, wordt verstaan dat het de verkwikking van hun leven zal zijn om te redeneren vanuit valsheden en dan zo anderen te bedriegen en te verleiden; het behoort ook voor de bozen tot de verkwikkingen om valsheden rond te strooien, die te bevestigen, de waarheden te bespotten en vooral om anderen te verleiden.

Dat de bakoven het verkwikkelijke van de aandoeningen is, die van de naastenliefde en van het geloof zijn en in de tegengestelde zin het verkwikkelijke van de begeerten, die van de zelf- en van de wereldliefde zijn, blijkt bij Hosea: *'Allen zijn overspel bedrijvend, zoals een bakoven, heet gemaakt door de bakker; de aanspoorder houdt op van zijn deeg te kneden; wanneer zij het gemoed keren zoals een bakoven in hun bedrog; hun bakker is slaperig de ganse nacht; des morgens blaakt die, zoals het vuur van de vlam, allen zijn verhit zoals een bakoven en zij eten hun rechters; alle koningen ervan vallen'*, (Hosea 7:4,6,7); de bakoven voor het verkwikkelijke van de begeerten die van het boze zijn; blaken, heet worden, vuur der vlam, voor de begeerten zelf; dat het vuur de begeerte van het boze is, zie de nrs. 1297, 1861, 2446, 5071, 5215, 6314, 6832, 7324; zij eten hun rechters, alle koningen vallen, staat daarvoor dat de goedheden en waarheden vergaan; eenieder kan zien, dat men zonder de innerlijke zin, die zodanig is, niet kan weten wat is, overspel bedrijvende zoals een bakoven, heet gemaakt door de bakker; allen zijn verhit zoals een bakoven; zij eten de rechters; en de koningen vallen.

De bakoven in de goede zin bij Jesaja: *'Gezegde van Jehovah, Die een haard heeft in Zion en Zijn bakoven in Jeruzalem'*, (Jesaja 31:9); Zion voor de hemelse Kerk, dus voor het goede van de liefde, namelijk het goede van de naastenliefde en van het geloof daaruit; hier staat de bakoven voor het innerlijk verkwikkelijke van de aandoeningen van het goede en het ware; de bakoven betekent dat, omdat het brood, dat in de bakoven wordt klaargemaakt, het goede van de hemelse en de geestelijke liefde betekent, zie de nrs. 276, 680, 2165, 2177, 3464, 3478, 3735, 3813, 4211, 4217, 4735, 4976, 5915; en omdat de betekenis van de bakoven zodanig is, werd daarom het brood dat voor de slachtoffers werd bereid en spijsoffer werd genoemd, dat in de bakoven werd bereid, onderscheiden van het spijsoffer dat in een pan werd bereid en van het spijsoffer dat in een ketel werd bereid, (Leviticus 2:4,5,7); het waren de verscheidenheden van het goede van de liefde, die met die spijsoffers werden aangeduid.

7357. En in u en in uw volk en in al uw knechten, zullen de vorsen opklimmen; dat dit betekent dat de redeneringen vanuit valsheden zullen zijn en alle en de afzonderlijke dingen, staat vast uit wat eerder in nr. 7355 is gezegd; alle en de afzonderlijke dingen die in het land van Egypte zijn, worden aangeduid met farao, zijn volk en zijn knechten, dus de valsheden in alle en de afzonderlijke dingen.

Dat met farao en de Egyptenaren de valsheden worden aangeduid, is meermalen eerder getoond.

Men moet weten, dat zij die in de hel zijn, aan wie de waarheden die zij in de wereld hebben geweten, zijn afgenomen, niet anders kunnen dan valsheden spreken; vandaar komt het, dat wanneer zo iemand spreekt, wat gebeurt wanneer zij in de wereld der geesten verschijnen, het onmiddellijk wordt geweten dat het vals is; dit weten de rechtschapenen in het andere leven uit de algemene ondervinding.

Dat zij niets anders dan het valse spreken, blijkt duidelijk uit de woorden van de Heer bij Johannes: *'Gij zijt uit de vader de duivel en gij wilt de verlangens van uw vader doen; die was een mensenmoorder van den beginne en in de waarheid stond hij niet, omdat de waarheid niet in hem is; wanneer hij de leugen spreekt, spreekt hij uit de eigen dingen, omdat hij een spreker der leugen is en de vader daarvan'*, (Johannes 8:44); eenieder immers spreekt volgens de aandoening van zijn liefde en daartegen kan niemand spreken, tenzij door te veinzen, huichelen, bedriegen en listigheden, zoals de boze mens pleegt te doen wanneer zij ware dingen spreken; maar deze waarheden die zij op die wijze zo spreken, zijn toch bij hen valsheden, omgekeerd echter kunnen zij die in het ware zijn vanuit het goede, niet anders dan waarheden spreken.

OVER DE INWONERS EN DE GEESTEN VAN DE PLANEET MARS

7358. De planeet Mars verschijnt in de idee van de geesten en van de engelen zoals de overige planeten, op een vaste plaats en wel aan de linkerkzijde naar voren op enige afstand in het vlak van de borst; en zo buiten de sfeer waar de geesten van onze aarde zijn.

Geesten van de ene aardbol zijn gescheiden van die van een andere aardbol; de oorzaak ervan is dat geesten van elke aardbol betrekking hebben op een speciaal gebied in de Grootste Mens en zij vandaar in een andere en afwijkende staat zijn; en de verscheidenheid van staat maakt dat zij wederzijds van elkaar of aan de rechterzijde of aan de linkerkzijde, op grotere of op kleinere afstand, gescheiden verschijnen.

7359. Er kwamen geesten van daar tot mij en zij voegden zich toe aan mijn linkerslaap en daar ademden zij mij een spraak toe, maar ik verstond die niet, deze was ten aanzien van het invloeiën heel zacht; een zachtere heb ik, voor zoveel als ik mij herinner, eerder niet waargenomen; zij was zoals de zachtste aura; zij ademde eerst naar de linkerslaap en het linkeroor van bovenaf; en die aanblazing ging van daar verder tot het linkeroog en langzaam naar het recheroog, en vloeide daarna neer, vooral van het linkeroog af, tot de lippen en toen zij tot de lippen omlaag was gevloeid, ging zij naar binnen door de mond en langs een weg binnenin de mond en wel door de buis van Eustachius, naar de hersenen; toen de aanblazing tot daar was gekomen, verstond ik hun spraak en het werd gegeven met hen te spreken. Ik nam waar dat, toen zij met mij spraken, de lippen bij mij werden bewogen en eveneens de tong een weinig; dit vanwege de overeenstemming van de innerlijke spraak met de uiterlijke; de uiterlijke spraak is die van de gearticuleerde klank, die valt naar het uitwendig vlies van het oor en wordt van daaruit door de orgaantjes, de vliezen en de vezels, die van binnen in het oor zijn, gevoerd tot de hersenen.

7360. Hieruit werd het te weten gegeven dat de spraak van de inwoners van Mars verschillend was van de spraak van de bewoners van onze aarde, namelijk dat zij niet klinkend was, maar vrijwel stil en zich inboezemde in het innerlijk gehoor en gezicht langs een kortere weg; en dat zij, omdat zij zodanig was, voller en volmakter was en voller van denkbeelden en dus de spraak van geesten en engelen dicht nabij komend; de aandoening zelf van de spraak wordt bij hen ook uitgebeeld in het aangezicht en de gedachte ervan in de ogen; want de gedachte en de spraak en ook de aandoening en het aangezicht, treden bij hen als één op; zij beschouwen het als iets schandelijks om iets anders te denken en iets anders te spreken en iets anders te willen en iets anders met het aangezicht te tonen; zij weten niet wat huichelen en wat bedrieglijk veinzen en sluwheid is.

7361. Dat de Oudsten op deze aardbol ook een zodanige spraak hebben gehad, is ook door gesprekken met sommigen van hen te weten gegeven, nrs. 607, 608; om deze zaak toe te lichten, is het geoorloofd om opnieuw de dingen mee te delen die ten aanzien van de spraak van de Oudsten van deze aarde door ondervinding te weten zijn gegeven, namelijk: het werd mij getoond door een zekere invloeiing die ik niet kan beschrijven, hoedanig de spraak is geweest van hen die van de Oudste Kerk waren, namelijk dat die niet gearticuleerd was, zoals de spraak van de woorden van onze tijd, maar stil en die vond plaats niet door de uitwendige ademhaling, maar door een inwendige; ook werd het gegeven waar te nemen hoedanig die inwendige ademhaling was; zij ging voort van de navel naar het hart toe en zo door de lippen,

zonder klank te geven, wanneer zij spraken; en dat zij niet in het oor van de ander binnenging langs de uitwendige weg en aantikte op een zeker iets, dat het trommelvlies van het oor wordt genoemd, maar langs een bepaalde inwendige weg en wel wat heden ten dage de buis van Eustachius wordt genoemd; het werd getoond dat zij met zo'n spraak veel voller de gevoelens van het gemoed en de denkbeelden konden uitdrukken dan ooit kan plaatsvinden door gearticuleerde klanken of woorden die klinken, die eveneens worden geregeld door een ademhaling, maar door de uitwendige; want er is geen woord, ja zelfs ook niet het kleinste deel van een woord, dat niet wordt geregeld door de aanpassingen van de ademhaling; maar bij hen vond dat veel volmaakter plaats, omdat het door een inwendige ademhaling gebeurde, die, omdat zij innerlijk is, ook volmaakter is en meer aangepast aan en gelijkvormig met de denkbeelden zelf; bovendien ook door kleine bewegingen van de lippen en overeenstemmende veranderingen van het aangezicht; want aangezien zij hemelse mensen waren, blonk al wat zij dachten op uit het aangezicht en de ogen van hen, die op gelijkvormige wijze werden gevarieerd: het aangezicht ten aanzien van de vorm en ten aanzien van het leven en de ogen ten aanzien van het licht; nooit konden zij een ander aangezicht vertonen dan volgens hun gedachten; veinzen en nog meer de sluwheid, was voor hen een ontzaglijke misdaad; omdat zij zo'n spraak hadden en omdat zij een inwendige ademhaling hadden, konden zij met de engelen omgang hebben, nr. 1118.

7362. De ademhaling van de geesten van de planeet Mars werd ook aan mij vergezelschap – dat geesten en engelen ademhalen, zie de nrs. 3884 tot 3894 – en het werd waargenomen dat hun ademhaling innerlijk was en voortging uit de strek van de borstkas naar de navel en vandaar wentelend omhoog door de borst met een onmerkbare adem naar de mond toe. Hieruit kon voor mij vaststaan, en verder eveneens uit andere bewijzen van de ondervinding, dat zij van een hemelse gemoedsaard waren en dus niet ongelijk aan hen die van de Oudste Kerk op deze aarde waren.

7363. Zij spraken met mij over het leven van de inwoners op hun aardbol, namelijk dat zij niet onder heerschappijen zijn, maar dat zij zijn onderscheiden in gezelschappen, grotere en kleinere en dat die gezelschappen daar samenzijn die naar hun gemoed overeenstemmen; en dat zij dit terstond weten uit het aangezicht en de spraak; en dat zij zich hierin zelden vergissen; zij zijn daar direct vrienden; maar van de overigen hebben zij geen afkeer, want er is geen afkeer, nog minder haat.

Zij zeiden eveneens dat hun vergezelschappingen een verkwikking voor hen zijn en dat zij onder elkaar spreken over de dingen die binnen de gezelschappen plaatsvinden, en vooral over de dingen die in de hemel plaatsvinden; want verscheidenen van hen hebben een klaarblijkende gemeenschap met de engelen die in de hemel zijn.

Het is eveneens geloofwaardig, omdat zij zodanig zijn en dus vergezelschap zijn, dat hun gezelschappen, tezamen genomen over die aardbol, een algemeen gezelschap van engelen uitbeelden; want de gezelschappen daar zijn alle verschillend, maar de Heer verbindt alle door de hemelse vorm opdat zij één zijn; een éne ontstaat immers uit verschillende die tot een passende vorm zijn samen geschikt.

7364. Zij die in hun gezelschappen beginnen tegendraads te denken en vandaar tegengesteld te willen, worden uit het gezelschap afgescheiden; zij laten hen aan zichzelf alleen over, waardoor zij buiten het gezelschap een uitermate ellendig leven leiden, in de rotsen of elders; want men bekommert zich niet langer om hen; bepaalde gezelschappen proberen hen op verschillende wijzen tot inkeer te dwingen, maar wanneer dit tevergeefs gebeurt, scheiden zij zich van hen af.

Zo voorkomen zij dat de begeerte van de heerschappij en van het gewin binnensluipen, dat wil zeggen, dat enigen vanuit een begeerte van macht het gezelschap waarin zij zijn en daarna verscheidene andere, aan zich onderwerpen; en dat anderen uit een begeerte van gewin, anderen hun goederen ontnemen; iedereen daar leeft met zijn goederen tevreden en eenieder is tevreden met zijn eer dat hij als gerecht en vredelievend tot de naaste geldt; deze verkwikking en kalmte van het gemoed zou vergaan, indien niet degenen die boos denken en kwaad willen, werden uitgeworpen en indien zij niet voorzichtig en streng optraden in het eerste begin van de zelfliefde en de wereldliefde bij hen die daarin zijn; deze liefden zijn het immers die gemaakt hebben dat uit de gezelschappen keizerrijken en koninkrijken zijn ontstaan, waarbinnen het er weinigen zijn die niet willen heersen en alle goederen van anderen willen bezitten; want weinigen zijn het, die het gerechte en het redelijke doen vanuit het gerechte en het redelijke, te minder die het goede doen uit de naastenliefde en het ware vanuit het geloof; maar men doet het uit vrees voor de wet, voor de schade, voor het inboeten van het leven, voor het verlies van gewin en van eer en van de roem daardoor.

7365. Het vervolg over de inwoners en de geesten van de planeet Mars aan het einde van het volgende hoofdstuk.

